

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

Drukiem i nakładem „Drukarni Bydgoskiej” Spółki Akc.

PRENUMERATA

w ekspedycji i agenturach w Bydgoszczy z dodatkiem tygodniowym „SPORT POMORSKI” wynosi kwartalnie 7.50 zł., na pocztach przez listowego w dom 8.50 zł. — Miesięcznie 2.51 zł., przez listowego w dom 2.85 zł., pod opaską w Polsce 4.50 zł., do Francji i Ameryki 5.50 zł., do Gdańska 4.00 guldany, do Niemiec 4.99 marki. — W razie przeszkód w zakładzie, spowodowanych wyższą siłą, strajków lub t. p., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a prenumeratorzy nie mają prawa do odszkodowania. Redaktor przyjmuje od godz. 11—12 w południe oraz od godz. 5—6 po południu. Niezamówionych rękopisów Red. nie zwraca. — Redaktor odpow. **Czesław Tużnik** Ekspedycja (centrala: Poznańska 30 — filja: Dworcowa 2) otwarta od godz. 8 rano do godz. 6 wieczorem bez przerwy.

Adres
redakcji i administracji
ulica Poznańska 30.

OGŁOSZENIA

20 groszy od wiersza milim., szerokości 36 milim. Za reklamy od milim. na stronie przed ogłoszeniami 72 milim. 50 groszy, w tekście na drugiej i na dalszych stronach 75 groszy, na 1-ej stronie 1 złoty. Drobną ogłoszenia słowo tytułowe 20 gr., każde dalsze 17 groszy; dla poszukujących pracy 20% zniżki. Przy częstym powtarzaniu udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 100% nadwyżki. — Ogłoszenia skomplikowane 20% nadwyżki. — Za terminowy druk i przepisane miejsce ogłoszenia Administracja nie odpowiada. Miejscem płatności i prawem dla wszelkich sporów sądowych jest Bydgoszcz. Konta bankowe: Bank Bydgoski T. A. - Bank Ludowy - Bank M. Stadhagen T. A. Konto czekowe: P. K. O. nr. 203713 Poznań.

Telefon administracji 315. — Tel. filii 1299.

Telefon naczelnego redaktora nr. 316.

Telefon redakcji 326.

Numer 107.

BYDGOSZCZ, wtorek, dnia 11 maja 1926 roku.

Rok XX.

A, więc znowu...

Powołanie Władysława Grabskiego do ujęcia steru rządów zaledwie po sześciu miesiącach rozstania się z dawnym pałacem namiestnikowskim, jest efektem tak piorunującym, że przekreśla naprawdę wszelkie rachuby prawdopodobieństw. Gdy na ślizgawicy przesilenia rozpoczęło się holendrowanie, koziolkowanie, różne zawrotne próby, ciągle z wynikami ujemnym, liczone się z możliwością gabinetu pozaparlamentarnego, nikomu jednak nie śniło się mieć na ustach nazwiska, pogrzebanego — jak zdawało się — na długi czas i wypłenionego z widowni życia politycznego. Mówiono o tym i owym, w pierwszym rzędzie o sędziwym, ale świetnym Bobrzyńskim, na sznur domysłów nanizano jeszcze trochę wybitnych osobistości, ale w każdym razie nie ex-premjera, który cofnął się w zacisze życia prywatnego wśród okoliczności dobrze pamiętnych. Wszakże pod czelwikiem tym załamały się wszelkie ruszta, wszakże dom z kart przezeń zestawiony okazał się mamiłdem, pokrywającym olbrzymie otchłanie, wszakże złoty stoczył się z wyżyn, łagodna inflacja świeciła próchnem w oczach, zapewnienia o drukowaniu tylko dozwolonej ilości bilonu, ujawniły się jako czczy frazes. Nadto, w spadku po sobie zostawiał Grabski oplakane nadużycia w urzędach państwowych, których nie umiał zwalczyć, opinie człowieka kaptującego stronnictwa niedozwolonymi sposobami i środkami, słowem dziełstwo, obciążone górą niedomogów. Zaledwie odszedł, rozpoczął się przed trybunałem proces Huberta Lindego i towarzyszy, w którym wezwany na świadka, szczerze zupełnie wypowiedział się, że wiedział o wejściu głównego oskarżonego w sprzeczność z kodeksem karnym, nie oddał go jednak zaraz w ręce sprawiedliwości, aby zostawić mu chwilę do materialnego wyrównania szkody, a tem samem wygłosił poglądy niedopuszczalne ze względu na pojęcia prawa i etyki ustawowej. Jako premier, zajmował się Grabski wyłącznie tylko skarbowością, pozostawiając inne dziedziny odlogiem, jakby ich nie czuł, nie rozumiał i nie chciał na nich kłaść stopy. To też zadziwiającem jest obecnie, że właśnie sięgnął jedynie po prezesurę, wyrzekając się na wet kanclerstwa skarbu. Będzie to tylko pomnożeniem pozorów i nagromadzeniem nowych nieporozumień. Oczywiście, w Władysławi Grabskim, który składał władzę w atmosferze gorzkich wyrzutów (słusznych czy niesłusznych), za zrzućowanie przemysłu i wytwórczości polskiej, ciężko było być widmem Banku u brzegu do połowy rozkopanej mogiły naszej skarbowości, dlatego woli wyszukać sobie firmanta. Zgóry jednak przewidzieć można, że przy wrodzonej skłonności do rządów na własną rękę ów firmant będzie miał w resorcie swoim dobrze związane dłoń, aczkolwiek pełną odpowiedzialność na zewnątrz. Pragnęlibyśmy, aby wszystkie rozważania, nasuwające się przy gotowanej świeżo niespodziance, były kamforą łatwo lotną, jednakże istotności i to zbyt świeżej niepodobna przesłonić welonem, tkanym nawet z włókien najgęstszych. Śnać opinia u nas nie ma zbyt ważnej i poważnej, jeżeli sześć miesięcy wystarczy do dania rozgrzeszenia za wszystko, co piętnowano jako skazę i biad niecodzienny.

A. S.

Grabski na widowni.

Warszawa, 9. 5. PAT. W dniu 8 maja późnym wieczorem p. Prezydent Rzeczypospolitej powierzył misję utworzenia gabinetu p. Władysławowi Grabskiemu.

Usiłowania P. P. S. w sprawie utworzenia rządu centro-lewego, dadzą się ująć w następującym zarysie: Poseł Marek naradzał się z Witosem, który wystawił szereg żądań, między innymi zrównoważenie budżetu, unikanie za wszelką cenę inflacji, przeciwstawienie się robocie żywołów wywrotowych. Prezes Chaciński pragnał przedewszystkiem poznać program finansowo-gospodarczy nowej koncepcji i podstawę jej parlamentarną. Zwykle cyfry mówiły bowiem, że wobec wstąpienia się „Piasta” niema mowy o znalezieniu większości. Marek udał się jeszcze do Koła ży-

dowskiego, aby je powiadomić o wyniku swoich zabiegów, poczem pojechał do Belwederu, aby zawiadomić Prezydenta Rzeczypospolitej o spełnieniu zabiegów P. P. S. W Sejmie krażyły rozmaite pogłoski. Mówiono o Zygmuncie Chrzanowskim, Michale Bobrzyńskim, a przede wszystkim Raczkiewicz, jako o szefach przyszłego rządu. Ten ostatni nie chciał zgodzić się na propozycję wobec słabego stanu zdrowia. Około północy wiadziono już w klubie sprawozdawców sejmowych, że Prezydent Rzeczypospolitej powierzył utworzenie gabinetu p. Władysławowi Grabskiemu. Grabski podjął się misji z zastrzeżeniem, że sam nie obejmie żadnej teki i zostanie tylko przewodniczącym Rady Ministrów. Tendencja jego zmierza ku temu, aby w rządzie nie był żaden parlamentarzysta. Z dawnych ministrów zostaje na pewne w gabinecie Skrzyński i Raczkiewicz.

Witos dał nura.

Wódz „Piasta”, upatrzony ponownie na premjera, uciekł przed odpowiedzialnością i przepadł bez śladu.

Warszawa, 10. 5. (Tel. wł.) Położenie zmienia się jak w migawce. Wszyscy, znużeni już przesileniem, przekonani byli, że niespodzianka w osobie p. Władysława Grabskiego oblecze się w rzeczywistość. Istotnie wczoraj o godzinie 10-tej w nocy zdołał desygnowany premier skleić listę gabinetu. Równocześnie jednak obradowali przywódcy prawicy i „Piasta”, pozostając ciągle w porozumieniu z N. P. Rem. Aljanci ustalili przewidywany skład gabinetu, złożony z wszystkich dotychczasowych ministrów z wyjątkiem ministrów spraw zagranicznych, wojskowych i wewnętrznych. Postanowiono o tem zawiadomić Prezydenta Rzeczypospolitej. Pp. Głębiński i Zdziechowski udali się do Belwederu z oznajmieniem, że stronnictwa większości gotowe są ująć ster rządu i wymienili jako prezesa Rady Ministrów p. Witos. Wobec odchylenia się nowej karty w przesileniu, rzekł się p. Władysław Grabski natychmiast powierzonej mu misji. Jed-

nocześnie jednak nowo wybrany premier przepadł jak kamień w wodzie... Niepodobna go było odnaleźć. Adjutantura Prezydenta Rzplitej daremnie robiła najrozmaitsze poszukiwania, aż wreszcie dano za wygraną i Witos nie odnaleziono. Wobec tego dalsze rokowania musiały odwieść do dnia dzisiejszego. Zdaje się, że chytry przywódca „Piasta” schował się gdzieś umyślnie, nie mając jeszcze kandydatów do tek spraw zagranicznych i wojskowych. Pierwsza ma otrzymać poseł w Bukareszcie p. Wielowiejski jako kierownik, sprawy wewnętrzne zaś przydzielone być mają p. Smulskiemu z Ch. D.

Przy ostatnim przesileniu znikł tak samo tajemniczo przywódca P. P. S. pos. Barlicki. Okazało się jednak, że ten nie szukał wcale kandydatów na ministrów, tylko najspokojniej w świecie siedział w kinie na „Iwonce”. Mówią, że historia się powtarza... Red.

Witos wzywa Piłsudskiego do czynu.

P. P. S. kluczy na prawo i na lewo. — Putek grozi Witosowi bombami. — Piłsudski powinien wyjść z ukrycia. — Jego gabinetu nie obaliby żadne stronnictwo.

Warszawa, 10. 5. (Tel. wł.) Prawdziwie sensacyjnych odpowiedzi udzielił współpracownik „Nowego Kurjera Polskiego” poseł Witos na postawione pytania. Przewódca „Piasta” uważa gabinet pozaparlamentarny za krótkotrwałe przewidywanie. Wypadki prą silnie naprzód. Zachowanie się stronnictw i ludzi w czasie przesilenia, podważało zaufanie kraju do parlamentarystów i naszej umiejętności rządzenia. Witos skarżył się, że w dniu kształtowania przezeń gabinetu, oświadczyli mu socjaliści, iż mają wolną rękę w stosunku do bloku lewicy i uzyskali już częściową zgodę na szereg wystawionych żądań. Dało mu to podstawę do personalnego zestawienia członków przyszłego ministerstwa. Tymczasem,

później zgłosili się i nie wzmiankując nic o poprzedniej rozmowie, zapowiedzieli najostrejszą opozycję. Przedstawiciel „Wyzwolenia”, Putek, odgrażał się walką w parlamencie i poza parlamentem i dodał: „znajdą się tacy, którzy rozprawią się z panem w ciągu kilka dni”. Witos zagadnął w jaki sposób: „choćby bombami”, brzmiała odpowiedź. Ilustrując swoje wynurzenia jeszcze innym jaskrawym przykładem, bolał nad stworzeniem nowego przewidywania. Kiedy dziennikarz rzucił nazwisko Piłsudskiego, usłyszał niespodzianie, że marszałek powinien wyjść z ukrycia, stworzyć rząd i werwać do współpracy wszystkich czynników twórcze. Na uwagę, że Piłsudski może nie chce, oprzeć się wyłącznie na oddanych

W okręgu Gdańskiej Dyrekcji Kolei Państw jest do obsadzenia 11333

kilkanaście wolnych posad

zawodowców odcinków drogowych. Wymagane ukończenie szkoły przemysłowej. Uwzględnieni być mogą również kandydaci, którzy ukończyli szkołę przemysłową w ciągu 1926 r. Reflektanci mogą wnieść prośby o przyjęcie do końca maja rb., przedkładając równocześnie życiorys, dowód obywatelstwa polskiego ewent. dokumenta wojskowe, metrykę urodzenia, świadectwo moralności najświeższej daty i świadectwo z ukończenia szkoły wzgl. z ostatniego roku szkolnego w oryginałach lub uwierzytelionych odpisach. Dyrekcja Kolei Państwowych.

mu w sejmie stronnictwach, mniemał Witos, że w takim razie może przyjąć władzę z rąk Prezydenta Rzeczypospolitej. Punktem szczytnym jednak rozmowy było oświadczenie przewodcy „Piasta” z powodu spostrzeżenia dziennikarza, że przeciw Prezydentowi nie zlecił marszałkowi tworzyć gabinetu: „To nie znaczy, jakby misji z rąk Jego otrzytać nie mógł. Może po nią pójść do Belwederu.” Wkońcu wyraził wódz wielkiej partii ludowej przekonanie, że gabinetu Piłsudskiego żadna siła ani z lewej, ani z prawej strony, nie zdołałaby obalić.

Dlaczego p. Grabski rzekł się misji utworzenia rządu.

Warszawa, 10. 5. (AW) Wyznaczony na premjera p. Władysław Grabski od wczoraj rana rozpoczął pertraktacje ze stronnictwami, natrafiając na trudności przy obchodzeniu tek spraw wojskowych, oświaty, sprawiedliwości i skarbu. Jako jednym z kandydatów na tę rolę ministra skarbu wymieniany był p. Jerzy Zdziechowski, który jednak propozycji nie przyjął ze względu na zasadnicze różnice programowe z p. Wł. Grabskim. Pan Poniński teki ministra oświaty nie przyjął również ze względu na zastrzeżenia swe w dziedzinie gospodarczej. Sensacją wywołała rezolucja Rady Naczelnej N. P. R., wypowiedzią się kategorycznie za utworzeniem rządu parlamentarnego. Na skutek tej decyzji p. Jankowski wice-minister pracy i opieki społecznej, który poprzednio już obiecał przyjęcie teki pracy, obecnie wycofał się. Profesor Dr. Wacław Makowski ze Lwowa uzależnił objęcie ministerstwa sprawiedliwości od porozumienia się p. Grabskiego z Marszałkiem Piłsudskim.

Dwugodzinna rozmowa p. Grabskiego z Marszałkiem Piłsudskim nie doprowadziła do rezultatu i był Naczelnik Państwa oświadczył, że ofiarowanej mu teki ministra spraw wojskowych przyjąć nie może, uważając za niemożliwe ponoszenie odpowiedzialności za dział wojskowy w chwili, gdy trwają skutki błędów rządu tegoż p. Grabskiego w polityce gospodarczej państwa.

Na skutek tych trudności p. Grabski uznał za niemożliwe utworzenie gabinetu i o godzinie 24-tej misję złożył.

Gen. Sikorski premierem?

Warszawa, 10. 5. (Tel. wł.) Według informacji „Kurjera Porannego” telegrafowała prawica do gen. Sikorskiego, by tenże przyjechał do Warszawy i objął prezesurę Rady Ministrów lub sprawy wojskowe, o ile Witos natrafi na trudności.

Wiadomość tę należy, ze względu na źródło, przyjąć z zastrzeżeniem.

Proces przeciw fałszerzom tysiącfrankówek.

Sfałszowali 30 milionów franków... z miłości do Ojczyzny.

Budapeszt, 8. 5. PAT. Wczoraj rozpoczęła się rozprawa sądowa w sprawie o fałszerstwo banknotów frankowych badaniem Nadossy'ego, który przyznał się do winy oraz oświadczył, iż do całej afery został wciągnięty przez ks. Windischgraetza. Badany z kolei ks. Windischgraetz oświadczył, iż nie poczuwa się do winy, gdyż działał wyłącznie w celach patriotycznych. Pomysł fałszerstwa nie pochodzi od niego, nie pochodzi jednakże i z zagranicy. Ogółem zostało sfabrykowanych 29 370 biletów 1000-frankowych, których część została spalona jako źle udana. Puszczanie banknotów w obieg zostało powierzone Nadossy'emu. Wyrób fałszywych biletów finansowany był przez Windischgraetza, który wydał na ten cel 9½ milijardów koron papierowych. Przesłuchany następnie był dyrektor instytutu kartograficznego Haits nie poczuwa się do winy, był bowiem przekonany o patriotycznych celach przedsięwzięcia.

Porażka polityki prez. Coolidge'a?

Borah kandydatem na prezydenta?

Podczas kwietniowych prawyborów w stanie Illinois, senator Mc. Kinley, zastępujący swój okręg od 20 lat w senacie Stanów Zjednoczonych, nie uzyskał nominacji. Waszyngtoński korespondent „Chicago Tribune” donosi pod datą 24 kwietnia, zdaniem niektórych kół w stolicy oznacza niezadowolenie narodu z polityki Coolidge'a w sprawie przystąpienia do trybunału sprawiedliwości.

Istotnie senator Mc Kinley popierał sprawę międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości i przystąpienia do Ameryki i przegrał olbrzymią większością głosów na rzecz swego oponenta Franka L. Smith'a, który wystąpił z hasłem: „Przeciw Trybunałowi Sprawiedliwości”. Przeciwnicy przystąpienia do trybunału przepowiadają, że wszyscy republikańscy nominaci, zalecający trybunał przypadną na zachodzie, i że popularność prezydenta Coolidge'a szybko się zmniejszy. Spodziewanym jest, że republikanie w Illinois, nieprzychylni Coolidge'owi, wysuną senatora Boraha na republikańskiego nominata na prezydenta w 1928 roku.

Z Białego Domu nie wydano żadnego oświadczenia, dotyczącego zwycięstwa w Illinois przeciwników przystąpienia do trybunału sprawiedliwości. Senatorzy, którzy stoją za przystąpieniem, są zaalarmowani porażką senatora Mc Kinley'a. Otoczenie prezydenta znajduje pewną otuchę w fakcie, że większość nominatów na kongresmanów w Illinois, są przychylni rezolucji Burtona, który zalecał w ostatnim kongresie przystąpienia do trybunału sprawiedliwości.

Sen. Borah uważa, że Illinois wyraziło pogląd narodu na sprawę trybunału sprawiedliwości. Naród jest przekonany, że trybunał ten jest częścią Ligi Narodów. Sen. Reed mniema, że Mc Kinley został pobity, ponieważ głosił za przystąpieniem do trybunału.

Zwycięski kandydat na senatora z Illinois, pułkownik Frank L. Smith, zwycięstwo przypisuje wyłącznie swemu oporowi wobec trybunału sprawiedliwości. Pułkownik Smith nigdy nie był wojskowym, a tytuł zawdzięcza nominacji na członka sztabu milicji stanowej przez gubernatora Tannera. Smith, liczący dziś 58 lat, był najpierw telegrafistą, potem nauczycielem, następnie został bankierem małym, i pośrednikiem przy sprzedaży nieruchomości w małej miejscinie. W 1916 r. kandydował na gubernatora a w 1920 r. na senatora jako kontrkandydat Mc Kinley'a. Dopiero 1926 r. przyniósł mu sukces. Jest to więc kandydat ludzi, którzy spokoju, nabytego długoletnią pracą nie chcą naruszać kłopotami Europy. (b)

Nowy projekt ustawy o organizacji najwyższych władz wojskowych.

(Wywiad specjalny „Dziennika Bydgoskiego” z posłem Antonim Anuszem, członkiem komisji wojskowej Sejmu).

Poprzedni projekt ustawy o organizacji najwyższych władz wojskowych, wniesiony do Sejmu przez rząd gen. Sikorskiego, wywołał niezadowolenie na lewicy, był powodem do wytworzenia pewnej opozycji, która na swych sztandarach bojowych wypisała hasła walki z tym projektem ustawodawczym. W ostatnich godzinach swego urzędowania wniósł rząd dra Skrzyńskiego do sejmu nowy projekt ustawy. Pragnąc ustalić, jak dalece zaspakaja życzenia opozycji nowy projekt, zwrócił się Wasz korespondent do posła A. Anusza („Wyzwolenie”), od którego otrzymał poniższe wywody:

— W danych koniunkturach politycznych projekt ustawy o organizacji najwyższych władz wojskowych jest taki, który powiatać należy z radością; szkoda tylko, że przyszedł tak późno.

— Jakże dodatnie strony widzi p. poseł w nowym projekcie?

— Przede wszystkim ramowość projektu ustawy, która nie przesądza szczegółów, kształtu organizacyjnego w detalach, jest dobrą wróżką na przyszłość. Następnie zdefiniowanie, na czym polega zwierzchnictwo prezydenta Rzeczypospolitej nad wojskiem w czasie pokoju i wojny rozwiewa dotychczasowe wątpliwości, wnoszące się nad organizacją wojska.

A co najważniejsze, moim zdaniem, to stworzenie w organizacji najwyższych władz wojskowych stałego punktu, jakim jest stanowisko generalnego inspektora armii, bowiem zajmujący to stanowisko ma czuwać nad zapewnieniem ciągłości prac operacyjnych i wogóle przygotowawczych do wojny oraz nad tem, aby codzienne życie wojska, jego wychowanie i szkolenie, odbywało się pod kątem widzenia oczekujących armię zadań wojennych.

— Czem uzasadnia p. poseł konieczność stworzenia owego „stałego punktu“?

Położenie w Londynie coraz lepsze!

Mnogie tysiące ochotników utrzymują maszynę państwową w ruchu. W całym kraju panuje spokój.

Londyn, 9. 5. PAT. W czwartym dniu strajku sytuacja poprawiła się. Na ulicach miasta widać bardzo mało doróżek samochodowych, natomiast zwiększyła się ilość omnibusów. Kolejki podziemne obsługują wszystkie stacje głównych linii. Mimo niepogody ilość osób, przybywających pieszo ze wsi okolicznych nie zmniejsza się. Zaprowianowanie miasta odbywa się z mniejszymi trudnościami, jakkolwiek strajk panuje w dalszym ciągu. Strajkujący starają się zatrzymać transporty żywności. Stanowisko strajkujących jest w niektórych punktach na przedmieściach w dalszym ciągu groźne.

Ogłoszony wczoraj około północy komunikat oficjalny o przebiegu strajku stwierdza, że dostarczanie i rozdział środków żywności oraz praca w instytucjach użyteczności publicznej odbywa się w spokoju i zupełnie normalnie. Nie zanotowano nigdzie poważniejszych zakłóceń porządku. Jedynie w kilku miejscach wynikiły drobne starcia między policją a osobnikami, którzy usiłowali przeszkodzić akcji zaopatrywania ludności w żywność. Organa władzy mają polecenie unikania starć ze strajkującymi, okazując jednocześnie całkowitą stanowczość w przeciwstawianiu wszelkim zakusom terroryzowania pracujących. Dla skutecznego wykonania tego polecenia zwiększa się codziennie kadry nowozaciennej policji. Porządek we wszystkich portach utrzymują marynarze. Od czasu rozpoczęcia strajku do chwili obecnej nie zaszła nigdzie potrzeba użycia siły zbrojnej. W werbowaniu ochotników władze rządowe kierują się taktyką nieangażowania osób, które przystąpiły do zorganizowania strajku powszechnego i poleciły podległym organom przestrzegać tej zasady.

Administracja organu rządowego „The British Gazette” zawiadamia, że nakład prowincjonalny tej gazety wy-

— Kierownictwo wojska w czasie pokoju, obciążone wielkimi troskami finansowo-gospodarczymi, a mianowicie wyżywieniem, umundurowaniem, zaopatrzeniem technicznym, rozkwatowaniem armii, z natury rzeczy skłonne jest zaniedbywać to, co dotyczy bezpośredniego przygotowania kadr żołnierskich do działań wojennych. To też stworzenie stanowiska generalnego inspektora armii, który będzie miał za wyłączne zadanie przysposobić wojsko pod względem organizacyjnym i wykształcenia do wojny, jest wielkim krokiem naprzód w organizacji siły zbrojnej.

— A kwestje personalne?

— Właśnie wielką zaletą tego projektu ustawy jest to, że ona traktuje poruszone w nim zagadnienia pod kątem widzenia rzeczowym, a nie personalnym, i nie zawiera tej wady, jaką posiada nasza konstytucja, jako też poprzedni projekt ustawy o organizacji naczelnych władz wojskowych. Bądźmy bowiem szczerzy: Konstytucję w tej części, dotyczącej się kompetencji prezydenta, redagowano pod kątem widzenia osoby, wyrażając eo ipso nieufność do Piłsudskiego, jako do mniemanego prezydenta, to miało również miejsce, gdy kreślono poprzedni projekt ustawy o naczelnych władzach wojskowych, dopatrując się w przyszłym inspektorze wojska także osoby marsz. Piłsudskiego. Na szczęście wyszliśmy z tego labiryntu wzajemnej nieufności i obecny projekt ustala ramy organizacyjne, niezależnie od ludzi, którzy na czele tej organizacji staną. Nowy projekt należy nowitać z zadowoleniem, że wreszcie będzie ktoś odpowiedzialnym za stan przy gotowości wojska do akcji obronnej na wypadek wojny, za sporządzenie planów operacyjnych i mobilizacyjnych.

(w.)

Pomoc Międzynarodówki strajkującym w Anglii.

Paryż, 7. 5. PAT. W związku z wiadomością o zwołaniu do Ostendy zjazdu międzynarodówki górniczej, „Journal” pisze: W kompetentnych kołach robotniczych stwierdzają, że ani Francja, ani Belgja, ani Niemcy nie zdają się być skłonni do ogłoszenia w nieoznaczonych ściśle ramach strajku powszechnego do podtrzymania górników angielskich. Zdecydowałyby się one co najwyżej na 24-godzinny dzień manifestacyjny oraz na udzielenie robotnikom angielskim pomocy pieniężnej.

Prośba o pomoc zagranicą

Londyn, 9. 5. PAT. Rada generalna kongresu Trade Unionów uchwaliła, by wszyscy pracujący robotnicy wnosili do kasy strajkowej 5 % swoich zarobków. Ponadto rada postanowiła prosić o poparcie zagraniczne związków zawodowe. Pomiędzy strajkującymi robotnikami, którzy usiłowali przekazać transportem żywności, a policją doszło do starcia. Aresztowano 18 osób. Rząd organizuje pomocniczy korpus policyjny, złożony wyłącznie z byłych żołnierzy.

Anglja chce ratować europejskie waluty.

Paryż, 9. 5. PAT. „Herald” donosi z Nowego Jorku, że gubernator Federal Reserve Bank of New York oraz gubernator banku angielskiego zamierzają, skoro tylko położenie Anglii na to pozwoli, udać się do Europy w celu zajęcia się sprawą stabilizacji zdepresjonowanych walut zapomocą długoterminowego kredytu.

W Palestynie odkopano starożytne miasto żydowskie.

Według doniesień z Jerozolimy, w południowej Palestynie odkryto starożytne miasto żydowskie, którego mury są wysokie na 40 stóp, a szerokie na 10 do 14 stóp. Odsłonięto już skomplikowane bramy, jakoteż wieżycy i łuki. Miasto zbudowane zostało w czasie między 2000 a 1600 przed Chrystusem. Ruiny zawierają system krużganków i ubikacji dla przechowywania zapasów zboża i wody. Odkrycie to uważają za niezwykle w historii wykopalisk palestyńskich. Pracami około wykopalisk kieruje seminarjum teologiczne Xaina i szkoła amerykańska dla badania Wschodu. Odkryte miasto ma nazwę Krijath Sepher.

Samolotem do bieguna.

Oslo, 9. 5. PAT. Znany podróżnik Byrd ojechał do Kingsbay z zamiarem udania się do bieguna na wielkim samolocie, prowadzonym przez lotnika Bennetta.

Targi poznańskie zwidziło 100 000 osób

Poznań, 9. 5. PAT. Dziś nastąpiło tutaj zamknięcie Targów Poznańskich. W ciągu całego tygodnia Targi zwidziło około 100 000 osób.

Zmniejszenie się bezrobocia.

Warszawa, 9. 5. PAT. W okresie miesiąca kwietnia, mianowicie od 27-go marca do 1 maja rb. ogólna liczba bezrobotnych zmniejszyła się ogółem o 25 919 osób i wynosiła w dniu 1 maja w przybliżeniu 320 512 bezrobotnych.

Wojna w Marokku.

Paryż. (Tel. wł.) Wojska francusko-hiszpańskie rozpoczęły generalną ofensywę w pasmie górskim Kert. Abd-el-Krim wzmocnił bardzo swe oddziały i zaatakował stanowiska francusko-hiszpańskie około Taza. Po obu stronach panuje nadzwyczajne ożywienie. Pewien samolot hiszpański zmuszony był wylądować poza liniami Riffeinów i lotnik wzięty został do niewoli.

Madryt, 9. 5. PAT. Komunikat rządowy: Na odcinku Aidir wojska hiszpańskie zajęły płaskowzgórza Irjeten aż do Oud-Gueiss oraz szereg pozycji nieprzyjacielskich na południu i zachodzie. W rejonie Kert Francuzi i Hiszpanie, posuwając się w dalszym ciągu naprzód, nawiązali styczność z Rifienami, którzy pomimo zaciętego oporu zmuszeni byli porzucić znaczną ilość materiału wojennego i amunicji.

niósł dziś pół miliona egzemplarzy. Dziś ukazały się dzienniki i tygodniki, w których jeszcze wczoraj trwał strajk.

Według wiadomości, otrzymanych dziś z różnych stron kraju, akcja strajkowa przestaje się rozszerzać. Jakkolwiek w kilku odosobnionych wypadkach strajkujący powrócili do pracy, to jednak w ogólnej sytuacji strajkowej nie widać większych zmian na lepsze. Dotychczas strajkują solidarnie górnicy i kolejarze. W portach morskich panuje spokój. W dokach portu londyńskiego porzucili pracę prawie wszyscy robotnicy, których zastępują częściowo ochotnicy. Niektóre z wielkich dzienników ukazały się w zwykłym formacie.

Londyn, 9. 5. PAT. W ogólnej sytuacji strajkowej nie zaszły żadne zmiany. Główny komisarz żywnościowy zawiadamia, że rozdział żywności odbywa się wszędzie w sposób zadowalający. Naogół w całym kraju panuje spokój. Nigdzie nie zanotowano poważniejszego zakłócenia porządku, ani też krwawych starć lub grabieży cudzego mienia. Nigdzie też nie zaszła potrzeba wzmocnienia oddziałów wojskowych. Osłabły również stosowane do niedawna zamachy na sprawność służby dostawy lub rozdziału środków żywnościowych.

Angielscy robotnicy odrzucają plugawą pomoc sowietów.

Londyn, 9. 5. PAT. Trade uniony odmówiły przyjęcia czeku przesłanego przez związki zawodowe Rosji sowieckiej. Rząd spodziewa się podjęcia w dniu jutrzejszym pracy.

„Credít Populaire” zbankrutował.

Paryż, 9. 5. PAT. „Paris Midi” donosi z Antwerpii, że bank Credít Populaire zawiesił wypłaty. Passywa jego sięgają podobno 30 milionów franków.

O prawo czy o osobę?

Wszystko pod znakiem partyjnictwa lub osobistych animozj. — Najważniejsze sprawy rozstrzyga się na zakulisowych konwentykłach. — Podobne stosunki stały się katastrofą dla innych państw. — Widmo Piłsudskiego płoszy zdrową myśl. — I w Pipidówce nie było gorzej, jak jest dziś w Polsce.

Na chwilę przed złożeniem tek, postanowił rząd Skrzyńskiego wycofać projekt ustawy o organizacji najwyższych władz wojskowych z Sejmu i wnieść nowy do łaski marszałkowskiej. Niewątpliwie, dawniejszy za ministrowania generała Sikorskiego, opracowano pod kątem widzenia zupełnie szczególnym, z myślą dokuczenia Piłsudskiemu, aby przypadkiem jako przyszły domniemany inspektor generalny nie zasiadł się na zanadto obszernym fotelu, nie stał się mocą i siłą zbyt potężną i w armji rozstrzygającą. Zarówno kodyfikator pomysłu, poseł Stefan Dąbrowski, jako wierny bojownik z pod sztandaru nacjonalizmu, jak i generał Sikorski, starali się osobiste odczucia i rywalizacje przenieść na tło zgola neutralne i położyli niewątpliwie odcisk na zamierzeniu znaczenia ogólnego, niezarehabilujące się w niczem o życie partyjne, w owe potępiące sfary, zabijające każdy szerszy rozmach. Strach przed Piłsudskim górą animozj urastającą przeciw osobie jego, pchnęła inicjatorów projektu do przedczesnego obwarowania się i skurczenia władzy przyszłego dyktatora wśród rozmównej niepamięci, że człowiek mija, a ustawy pisze się dla przystosowania ich do dobra i użyteczności społeczeństwa. Wzięty z oparów namiętności i tarć, projekt spoczywał długo w biurze marszałkowskim i w komisji wojskowej, stał się niemal ulgą, aż nareszcie musiał iść w ogień kampanji zacietrzewionej. Harce bojowe toczyły się nie tylko w Sejmie, w jedyne właściwe miejsce, ale znacznie gwałtowniej poza nim, w prasie, doprowadzając do rozwichrzenia umysłów, wbiać drżący w armję, do rozstrzygnięć i najskrajniejszych namiętności. Ster łodzi, rzuconej na rozkołysane fale sporu, objął sam Piłsudski i nastawiał żagle stale na najostrzejszy poszum wiatru, pragnąc się przedrzeć przez jego napór i bełkot żywiołowy. W walce tej nie oszczędził ani wyrazów, ani określeń, odpychał rzeczowo jako żbębne wiatro i rwał przeciwników zaściankowo-szlachecko, nawet nie karabala, tylko maczuga, nabita gwoździami. Zaczęło się widowisko gorszące, zdrowe w najwyższym stopniu, przypominające trochę kogucie zapasy. Wszystko w niem było prócz godności, powagi i patrycjuszostwa, obowiązującego w podobnych wypadkach. — jakby już w Polsce nie umiano się zdobyć na rozprawę uczciwą, jak-

by odbiżono od możliwości niewyspywania trucizny partyjnictwa do kielicha uzdrowienia najbardziej zasadniczych instytucji. Gdyby nie atmosfera ciągłych piorunów, zgrzytów tak z prawa, jak z lewa, łatwo dałoby się wykazać, że uniezależnienie sztabu od generalnego inspektora i ewentualnego wodza naczelnego mogło łatwo nasunąć porównania z smutnych chwil Austrii, gdy t. zw. adiutantura cesarska i generalny sztab każde z osobna działały na własną rękę i doprowadziły do katastrofy pod Sadową Górą, do rozgromienia Ludwika Benedeka i skitowania przyszłego księstwa Rzeszy w wielkie imperjum niemieckie.

Ale wielkie rzeczy doirzwać muszą w cieniu spokoju, równowagi, a nie na żuźlach, utrzymywanych w stanie ustawicznego wrzenia.

Jakkolwiek Piłsudski pod tym i owym względem miał słuszość, jednakże jego wystąpienia zabagniły i pogłębiły niesłychanie chorobliwość naszych stosunków i najbardziej zaszkodziły samemu burzycielowi projektu p. Dąbrowskiego, bo społeczeństwo łatwo zapomina błędy i daje rozgrzeszenie nawet z powodu tragicznych pomyłek, ma jednak dobrą pamięć przy przechowywaniu klisz, zdjętych z śmieszności, dąsów, grubych odruchów i krzyżowania się, zatracającego gminnością. Obrzucone białem, oblepione etykietą nawet za jaskrawą dla wyrodków, musi mieć głęboki żal, że człowiek, który wyskoczył poza miarę krawca, zeszedł poniewoli z wyżyn i posługiwał się słownictwem oraz myślami, leżącymi daleko poza zwyczajową przywitością. I jeżeli twórca projektu łatwo było wytknąć, że trzymając się animozji własnego obczu, układał go, mając przed sobą widmo Piłsudskiego, to również i ostatni tak nacieriał i kierował kopją, jakby mu obcem było dobro samej rzeczy, a bliską własną rozrąbaną ambicją.

Do jakiego stopnia doszła zaślepienia, świadczy enuncjacja posła Miedzińskiego w „Kurjerze Porannym“ (nr. 123). Zapytany, czy Marszałek Piłsudski po spełnieniu jego woli, nie będzie robił dalszych trudności co do objęcia czynnej służby, odparł, że zależy to od jakości przyszłego rządu, gdyż „nie z każdym będzie uważał za możliwe dla siebie prowadzić rozmowy“. A więc, nietylko wołanie o kapitulację na polu czysto wojskowych urzędów, ale także o pochylenie

głowy na polu politycznym. Chodźcie zatem wszyscy do Kanossy, strzeście kurz na progach urażonej dumy, przajcie na brzuchach, a może zmiłowanie i litość spłynie na korzących się! Nasze życie przypomina naprawdę Pipidówkę Bałuckiego, tylko rolę burmistrza objeli w niej nie potentaci z zaśmieconej miejsciny, je-no ludzkie, pragnące stać na szerokiej widowni.

Warszawa, w maju. W. K.

Amerykanie przeciw żydom polskim.

Kongressman (członek Izby Reprezentantów w Waszyngtonie) Perlmann, izraelita, urodzony w żydowskiej dzielnicy nowojorskiej, wniósł projekt ustawy w sprawie dopuszczenia na ziemię amerykańską krewnych rezydentów i obywateli Stanów Zjednoczonych, niezależnie od obowiązującej obecnie kwoty imigracyjnej na kraje poszczególne.

Za projektem tym żydzi amerykańscy rozwinęli ogromną agitację, lecz prasa amerykańska nie wroży powodzenia akcji powyższej ze względów, które tłumaczy Kenneth Watson w „Dearborn Independent“. Najwięcej żydów wyemigrowało z Polski z tej prostej przyczyny, że w Polsce jest ich najwięcej, że żydzi amerykańscy w ołbrzymiej liczbie rekrutują się z ziem, dzisiaj należących do państwa polskiego, a więc w Polsce mają najwięcej krewnych i ze wreszcie, w przeciwieństwie do Rosji, Stany Zjednoczone żyją z Polską w przyjaznych i uregulowanych stosunkach, wobec czego z Polski lub przez Polskę (mowa tu o tych żydach, którzy wyemigrowaliby z Rosji do Polski, a następnie podając się za obywateli polskich, mieliby ułatwiony wstęp do Ameryki) napływ krewnych żydów amerykańskich byłby największy.

Zobaczmy więc, jakby ten napływ się przedstawiał — pisze Kenneth Watson.

W komisji kongresu dla spraw imigracyjnym przedstawiciel departamentu stanu Coert du Bois, tak oświadczył: „Przeprawdziłem niejako studjum nad Polską, dla przekonania się, co się stać może. Obecna dopuszczalna do Ameryki kwota imigracyjna polska wynosi 5.982 osoby, wobec 75.000 do jakiej to kwoty Polska ma pretensję. Na podstawie bilu Perlmana (gdyby ten bil przeszedł) 3 tysiące najbliższych krewnych rezydentów i obywateli amerykańskich natychmiast przybyłoby z Polski do Stanów Zjednoczonych i to poza kwotą imigracyjną, która dalej by obowiązywała w liczbie 5.982. Na podstawie bowiem obecnie obowiązującego prawa, obywatele tego kraju mogą sprowadzić ich żony i dzieci poniżej 18 roku życia, co nie wlicza się do kwoty. Bil zaś Perlmana przewiduje możliwość nie tylko sprowadzenia ojców i matek obywateli amerykańskich i ich dzieci w wieku do

LOSY Państw. Loterii Klasowej

II-giej KLASY

są już do nabycia w najszcześniejszej i największej kolekturze

„NADZIEJA“

Lwów, Sykstuska nr. 6.

Główna wygrana

400.000 złotych.

Co drugi los wygrywa!

Ciągnięcie już 19 i 20 bm.

CENY LOSÓW: ćwiartka zł. 20 —, połówka zł. 40 —, cały los zł. 80 —.

Zamówienia listowne załatwia się natychmiast.

W tym miejscu wyciąć i przesiąć w miejscu.

Karta Zamówień. DB.

„NADZIEJA“ Lwów, Sykstuska I. 6.

Zamawiam losów całych po zł. 80

..... losów połówek po zł. 40

..... losów ćwiartek po zł. 20

Należność złotych uiszczę po

otrzymaniu losów blankietem PKO. nr. 405.016

przez firmę mi przesłanym. (11 299

Imię i nazwisko

Adres

21 lat (wiek popisywy), ale te same przywileje rozszerza na rezydentów cudzoziemskich, którzy przed 1 lipca 1924 roku wnieśli podanie o pierwsze papiery, celem uzyskania obywatelstwa.

Niezależnie więc od wyżej wzmiankowanych 3 tysięcy najbliższych krewnych, przybyłoby następną falą i miałoby wstęp wolny do Ameryki 33.500 dalszych krewnych z Polski, co razem utworzyłoby 36.500 osób z Polski przybyłych poza kwotą tak szybko, jak tylko szybko mogłyby być wypełnione wizy paszportowe. Razem z kwotą wynosiłoby to już 42.048 osób z Polski.

Jednakże, jak bill Perlmana przewiduje, te 42.048 osób przybyłych z Polski miałyby przywilej sprowadzenia swych krewnych, pozostałych w Polsce. Gdyby ci krewni wylądowali, mieliby znowu prawo do sprowadzenia swoich krewnych i tak w kółko, bez końca, ażby nastąpił formalny potop żydów z samej tylko Polski. Jak przybliżone cyfry wykazują, w krótkim stosunkowo czasie, samych tylko żydów polskich i rzekomo polskich, przybyłoby do Ameryki 622.000.

Nastroj Amerykanów, którzy początkowo okazali tyle zainteresowania dla żydów w Polsce, po zaznajomieniu się z tym elementem przez różne misje amerykańskie w Polsce, zmienił się gruntownie. Amerykanie nie chcą przyjmować żydów z Polski. Decyzja ta jest przykra nie tylko dla żydów, ale także dla Polski, która nie może znaleźć odpowiedniejszych terenów dla wychodźstwa żydowskiego. (b.)

MACIEJ WIERZBIŃSKI 115

Wolność.

Powieść z czasów odrodzenia Wielkopolski.

(Ciąg dalszy)

— Muszę nadmienić — ciągnął jakby stroskany — że nie posiadam wcale takiej fortuny w gotowiznie, abym mógł nabyć majątek ziemski od jakiego Niemca... Kto paskował, to coś ma, a ja... Kurso u mnie. Nie będę mógł w tej chwili wyasygnować panu więcej nad kilkanaście tysięcy...

— Nie! Dziękuję bardzo — wzdrygnął się Sobiesław, aczkolwiek rzeczywiście potrzebował pieniędzy, a zgola nie wiedział, skąd je weźmie.

— To pan posiada potrzebny fundusz? — Mam. W tej chwili nie potrzebuję, a później...

— No, tak zaraz nie przyjdzie pan do pieniędzy — zauważył pan Antoni z szacunkiem dla niepotrzebującego pieniędzy zięcia.

— Dam sobie radę...

— Bądź jak bądź, pozostawię w Banku Spółek Zarobkowych do pańskiej dyspozycji dwadzieścia... dwadzieścia pięć tysięcy — rzekł wspaniałomyślnie notoryczny paskarz. A Sobiesław zapewnił go raz jeszcze, że nie jest w potrzebie.

Byłby on zdziwił się, gdyby kto był mu powiedział, że pierwszy raz w życiu zaimponował panu Prusinowskiemu. Bo dziedzic Chobielina był pewny, że Sobiesław li tylko z tego powodu broni się

przed pomocą materjalną z jego strony, że spekuluje na znaczną kwotę pieniędzy, albo nawet na jaki majątek ziemski. Dlaczego to bowiem wskazał on na otwierającą się teraz okazję do nabycia majątku ziemskiego z rąk niemieckich „za psie pieniądze“? Nie chciał sobie brudzić rąk okruszynami posagu! To imponowało panu Prusinowskiemu tak bardzo, że zachwiał się w wyobrażeniu i sądził swym o Żabickim. Wydał mu się on w świetle tego przypuszczenia „wcale praktycznym, realnie myślącym człowiekiem“, jakiemu można było powierzyć los córki.

— Zapali pan dobre cygaro? — spytał Sobiesława zdumiewająco uprzejmym tonem.

— Nie, dziękuję. Pójdę pomówić zaraz z panną Anielką o Zakopanem.

Wyszedłszy, Sobiesław ujrzał w przedśionku Franka, siedzącego w trzcinowym krześle z papierosem w szczyrbie zębów. W złotych butach i sztylpach, w jasnopopielatych rajtuzach, w granatowym, dragońskim rajtroku i wielkopolskiej rogatywce — chłopak z szablą przy boku mógł wywoływać złudzenie oficera. Lecz gęba wieczną ogorzelizną powleczone, pałkowaty nos i cała fizjognomia zdradzały jego pochodzenie.

Po śmierci Stasia i dłuższych konszachtach ze Sobiesławem, znikł z Łabiszyna. Pojawił się w Chobielinie dopiero na pogrzeb panicza. Odprowadził jego zwłoki na wieczny odpoczynek, rzucił garść ziemi na jego mogiłę, płacząc przytem rzewnie jak bóbr, poczem dosiadł Gniadą i wyjechał znow na tajemniczą jakąś wycieczkę.

Śnać czekał on w przedśionku na Sobiesława. Na jego widok powstał,

uśmiechnął się i rzekł krótko, z zadowolaniem:

— Wszystko wedle rozkazu.

— Wiesz wszystko?

— Wszystko.

— O czwartej stawisz się w Łabiszynie. Zastaniesz tam już Nogaja.

— Wedle rozkazu... Ale moja Gniada ledwie nogami powłoczy. Możeby pan dziedzic użyzył mi na ten raz karej Boginki?...

— Pomów z panem rządca.

— Trza będzie pojechać za Rynarzewo i do Kołaczkowa...

— Tak? — rzucił porucznik i zamyslił się, o nic nie pytając, pożegnał Franka uściskiem dłoni i pośpieszył na piętro do pokoju Anielki. Zdał jej sprawę z rozmowy z ojcem i począł gorąco namawiać ją, by jechała z rodzicami w Tatry bez zwłoki. Sądził, że chcąc odzyskać całą swą krasę i zdrowie, zgodzi się ona na to. Tymczasem Anielka odrzekła:

— Nie mogę jechać teraz jeszcze. Może za miesiąc... Zaraz jutro, skoro nładujemy na wozy żywności, powrócę do Szubińskiego lazaretu. Dopóki trwają boje, dopóki nie wyjdą z lazaretu ci moi ranni, którym niosłam istotną moralną pociechę, pozostanę tam. Ja czuję, że ci nasi ranni potrzebują mnie... Zaraz będą mi się pytać: „gdzie to pani była przez tyle dni...?“ Pan na szczęście nie wie, jak wiele znaczy dla takich cierpiących dobre słowo...

— I ja trochę wiem; przeleżałem na zachodzie Niemiec kilka tygodni w lazarecie.

— Prawda. I nie miał pan tam niko-go istotnie życzliwego...

— Rozumiem, że potrzeba naszym rannym pereł pani dobroci...

— Ślubowałam sobie na pogrzebie Stasia, że póki mi sił starczy, wytrwam... A o moje zdrowie niech pan nie obawia się wcale.

Upewniała go, iż będzie oszczędzać swe siły a mogły znieść tem łatwiej, że już chyba nic nie zakłóci jej spokoju. Podniosła na niego śliczne spojrzenie.

— Odkąd wiem, że pan o mnie myśli tak ładnie...

(Ciąg dalszy nastąpi)

Jaś i Halka.

5. Ordynans nie głupi...

Hej ordynans! rozkaz: raz, dwa, trzy i cztery — Wyświesz mi buty, że niczem lakiery! „Ha, rozkaz rozkazem, panie kapitanie! Pastą Erdal!“ świetnie spełnił to zadanie!.

*) „ERDAL“ z żabką na puszcze — to prawdziwe dobrodziejstwo dla skóry. Wyrób krajowy.

Polityczny sukces Polaków w Illinois.

(b.) W kwietniu odbywały się prawyborcy w stanie Illinois, który mniej jest znany niż największe miasto tego stanu, Chicago. W Chicago i w stanie Illinois jest największe środowisko wychodźstwa polskiego w Stanach Zjednoczonych. Z tego względu warto zainteresować się udziałem Polaków w wyborach. Podajemy zatem wyjątek z artykułu „Dziennika Związkowego”

A cośmy — jako Polacy — zyskali w tych prawyborach? Lista naszych kandydatów zwycięskich w prawyborach nie jest tak wielka, jak spodziewaliśmy się, nie mniej atoli jest większą, aniżeli dotychczasowy stan naszego posiadania politycznego wykazywał. Polacy utrzymali kandydaturę sędziego powiatowego Edmunda K. Jareckiego.

Mamy dwóch nominatów — jeśli nie trzech — do Rady powiatowej — a to komisarza Jana A. Peikę, z partii republikańskiej i Józefa Przybyłę z partii demokratycznej, którzy mają szansę wyboru, o ile wyborcy polskiego pochodzenia rzucą na nich w listopadzie swe głosy. Na sędziego miejskiego otrzymał nominację b. sędzia Piotr H. Schwaba. Utrzymamy mandat do kongresu z 8-go dystryktu, o który zabiega obecny kongresman Stanley H. Kunz na balocie demokratycznym i W. Hetman na balocie republikańskim.

A choć straciliśmy senatora stanowego z 27-go dystryktu senatorjalnego, bo na miejsce Piotrowskiego wybrany został John Broderick, nie mniej stratę tę powetowaliśmy wyborem dwóch senatorów tj. Jana Przystalskiego (dem.) z 13-go senatorjalnego dystryktu, oraz senatora M. A. Kosteckiego (republ.) z 9-go dystryktu senatorjalnego, jak również i dotychczasowych reprezentantów z 27-go dystryktu tj. Alberta Rostenkowskiego (republ.), Williama Lipkę i Józefa A. Trandla — demokratów z tego samego dystryktu. Szkoda wielka, że w 25-tym dystrykcie przepadł W. J. Orlikowski, a J. Ropa w 15-tym dystrykcie, oraz że nie wyszedł Frank P. Danisch — jako kandydat na trustysta sanitarnego z frakcji Dunne'a - Harrison'a.

Polacy mogą sobie pogratulować zwycięstwa, choć nie zupełnego, nie mniej dającego im szereg poważnych kandydatów na różne urzędy, których w wyborach jesiennych musimy przeprowadzić. Z naszej zaś strony pogratulować chcemy wyborcom polskiego pochodzenia zrozumienia ważności głosowania w prawyborach i licznego w nich udziału, oraz głosowania rozumnego, zo zapewni nam w przyszłości inne traktowanie nas przy układaniu listy kandydatów bo tak republikanie, jak i demokraci rozumieją, że uniemy głosować i liczyć się z nami muszą, o ile zechcą o nasze poparcie zabiegać.

Pan świata.

William Barker, do tej pory nieznanym kupiec nowojorski, stał się nagle sławnym założycielem dynastji Barkerów.

Mister Barker złożył w narodowym w banku nowojorskim 10 dolarów srebrem, z tem, że kwota ta ma być przechowaną w tej instytucji przez 1100 lat i w roku 3026 wraz z procentami wręczoną najstarszemu potomkowi męskiemu rodziny Barkerów.

Urządник bankowy przyjął depozyt, nie mrugnawszy powieką. Nie dziwił się niczemu. Wciągnął wszystko do ksiąg, wydał pokwitowanie wraz z książeczką kasy oszczędności.

Przed 1100 laty nie było Yankesów, nie istniał Nowy Jork, nie słyszało się nic o Ameryce. Ale prawdopodobnie za 1100 lat będzie jeszcze Nowy Jork istniał, a bank narodowy w Nowym Jorku nie zbankrutuje i srebrne dolary będą także miały tę samą, a może większą jeszcze wartość, przede wszystkim zaś istnieć będą Barkerzy. Taką jest wiara Amerykanina w swoją ojczyznę, w uczciwość amerykańskich instytucji finansowych i w swój ród.

Za 1100 lat potomek Barkera będzie miał prawo zażądać 579 802 trylionów dolarów. Czy bank nowojorski byłby w stanie wypłacić mu tę sumę, do wypisania której potrzeba jest 21 zer?

Barker dzisiejszy w to nie wątpi. William Barker stał się popularną osobistością w Nowym Jorku. Gazety amerykańskie drukują jego podobiznę, reporterzy przytaczają sążniste interwju z Barkerem. Czy można sobie urządzić lepszą reklamę?

I to wszystko za 10 dolarów!

Czarna księga pasożytów.

Przylapano 25 000 paskarzy w przeciągu 6 miesięcy.

W drugiej połowie 1925 r. w całej Polsce wszczęto 17 667 spraw w drodze administracyjnej o przekroczenie ustawy o zwalczaniu lichwy.

Z liczby tej skazano na areszt i grzywny 13 855 osób, a na sam areszt 197. Suma nałożonych na paskarzy grzywien wynosiła 259 476 zł., czyli średnio na osobę 18 i pół zł. Istna farsa! Odbili sobie to w mig i dalej paskowali.

Paskarzy należy karać tylko więzieniem i odbierać im możność zdzierania skóry z biedaków.

Do sądów pokoju odesłano oprócz tego 8 183 spraw.

Zamordowanie kata.

Niezwykła afera kryminalna.

W Chicago dokonano morderstwa, które jest wprost wyjątkowem w dziejach kryminalistyki. Nieznani mordercy zabili kata chicagowskiego, który w tym roku wykonał wyrok śmierci na pięciu zbrodniarzach. Blizsze szczegóły są następujące: Kat, 26-letni William Moswiggin, jechał autem w towarzystwie dwu agentów policyjnych. Nagle auto zostało zatrzymane przez samochód pancerny, w którym siedziało sześciu mężczyzn w maskach. Nieznajomi zaczęli strzelać i zabili Moswiggina i agenta Duffy'ego. Jakkolwiek zaalarmowano całą policję w Chicago, nie zdołano dotychczas morderców odszukać.

Tajemnicza śmierć bliźniąt.

W pismach amerykańskich znajdujemy wiadomość o dziwnej i zastanawiającej zbieżności w przypadkach śmierci bliźniąt. I tak w Nowym Jorku w tym samym czasie padli ofiarą nieśczęśliwego wypadku dwaj bliźniacy Worthowie, z których jeden został przejechał przez auto, a drugi spadł ze schodów, ponosząc śmierć. Coś podobnego zdarzyło się również w stanie Ohio. Dwaj bracia John i Ralph Gouldowie, mimo, iż nie przebywali na tem samym miejscu, umarli nagle w tym samym dniu, a nawet o tej samej godzinie. Pierwszy z braci John zginął w czasie katastrofy kolejowej, a drugi Ralph został przypadkowo zastrzelony przez policjanta podczas demonstracji politycznej.

Ogólnopolski zjazd delegatów Towarzystw Krajoznawczych w Grudziądzu.

W dn. 2 i 3 bm. odbył się w Grudziądzu liczny zjazd delegatów oddziałów Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego. Zagajając zjazd, wita prezes oddziału grudziądzkiego ks. major Lega gości, przybyłych prawie że ze wszystkich większych miast Rzplitej i wyraża życzenie, aby zjazd przyczynił się do jaknajbardziej lepszemu zacieśnieniu węzłów Pomorza z całą Rzeczypospolitą i wzmocnieniu tej furty na świat.

Prof. Aleksander Janowski stwierdza, że delegaci ze specjalnym uczuciem przybyli na ziemię pomorską, o którą każde polskie serce drży; po zatem należało się oddziałowi grudziądzkiemu uznanie za pracę, która w jego dotychczasowym dorobku wybiła się na plan pierwszy — jak się wyraził — i stanowi, rzecz dotąd w zakresie działalności krajoznawczej nową, odbiegającą od schematu powszednich agend krajoznawczych. Dorobkiem tym był udział oddziału w głównej Pomorskiej Wystawie Przemysłu i Rolnictwa w Grudziądzu. Poniekąd zasługą promieniującej pracy oddziału grudziądzkiego jest fakt, że na Pomorzu powstają coraz to nowe grupy krajoznawcze, jak ostatnio w Tucholi i Kartuzach.

Prezydent miasta, inż. Włodek, witając zjazd jako gospodarz miasta, zaznacza że ze wszystkich miast pomorskich Grudziądz najwięcej się spolszczył i rości sobie pretensje, aby stać się stolicą życia kulturalnego i społecznego na Pomorzu.

Następnie zdał prof. A. Janowski z Warszawy obszernie sprawozdanie z działalności oddziałów, których jest w Polsce 28. Liczba członków wynosi przeszło 4000. Oddziały urządziły w roku ubiegłym 160 wycieczek z udziałem 3000 uczestników. Wycieczki na Kresach Wschodnich, gdzie brak dotąd schronisk i gospod. napotykania na wielkie trudności, dla tego projektuje się urządzenie schronisk nad Świtezją i Wigrami. Mówca wyraził żal, że miasto Poznań pozbawiło tamt. oddział schroniska, który znajduje się obecnie bez dachu.

Na temat „Nowe metody pracy krajoznawczej” referowała pani R. Fleszarowa z Warszawy.

Referat „Krajoznawstwo a młodzież” wygłosił prof. L. Węgrzynowicz z Krakowa.

Ta dziwna zbieżność w przypadkach śmierci bliźniąt jest czemś, co obudzić musi refleksję i skłonić do wyjścia poza przypuszczenie, że to prosty przypadek tylko. Naturalnie zwolennicy nauki o t. zw. predestynacji (przeznaczeniu) człowieka mają silny argument w ręku do swego twierdzenia, że nikt nie ujdzie przeznaczonego mu losu i daremna jest wszelka walka z tem przeznaczeniem, przyczem, według ich teorii, bliźnięta stanowią w tym wypadku jedną istotę i jednaki los ich czeka.

W Krakowie żyli przed 30 laty dwaj bliźniacy Bochenkowie, którzy również jednego dnia umarli, ale wtedy nauka o fatalizmie nie miała tytułu zwolenników co dziś i do wypadku tego nie przywiązywano w Krakowie żadnej wagi.

Zegar jako zwłastun śmierci.

Flammarion i szereg innych wybitnych badaczy okultystycznych podali interesujące szczegóły o zegarach kieszonkowych i ściennych, które nagle stawały mimo braku jakichkolwiek usterek w mechanizmie, zwiastując w ten sposób jakieś ważne zdarzenie, zwykle nieszcześnie, a więc: śmierć, katastrofę itd.

Podobny fakt stanięcia zegara zaszedł niedawno w Newport, budząc wśród mieszkańców tamtejszych dreszcz niesamowitego przerażenia. Oto pewien kupiec posiadał starodawny zegar kieszonkowy, który mimo wszelkich naprawek stanął i nie chciał iść dalej. Kupiec jednak tak był przywiązany do tej starożytnej pamiątki, iż nietylko się z nią nie rozstał, lecz zaznaczył w testamentcie, iż pragnie, aby zegarek ten włożono mu do trumny.

Aż niedawno kupiec zmarł. Ostatnią jego wolę spełniono. Któż opisał uczucie zgromadzonych nad grobem kupca, gdy w chwili przybijania wieka zegarek nagle zaczął chodzić i odzywać się swym mocnym, energicznym tykotem. Niewiadomo, czy idzie tu o przypadkową zbieżność faktów, czy też o fenomen okultystyczny.

Linja lotnicza Londyn—Odessa.

Otwarto komunikację lotniczą Londyn—Odessa. Linja lotnicza biec będzie przez Paryż—Berlin—Królewiec i Moskwę. Lot Londyn—Moskwa trwa 24 godziny, Londyn—Odessa 38 godzin.

77 letni morderca ze zazdrości.

Paryż. (Tel. wł.) Owczarz z Chaumont we Francji doszedł do wieku błogosławionego 77 lat, ale — nie doszedł do rozumu. Kochał się bowiem w latach tych przeznaczonych do odpoczynku namiętnie w swej żonie, młodszej od niego o 33 lat. Gdy pewnego dnia wracał z trzodą swą do domu, ujrzał swą „młodą małżonkę” w najlepszej wesolej rozmowie z pewnym robotnikiem rolnym. Robotnik rolny był młody. Zazdrość więc ścisnęła serce owczarza z Chaumont. Milczący wszedł do domu, wziął browning i zastrzelił celnemi — jak na trzęsącą się rękę jego strzałami tak żonę jako i robotnika.

Gdy wrócił następnie do równowagi duchowej doszedł do wniosku, że właściwie niczego zbrodnego nie widział. Wobec tego postanowił zakończyć raz na zawsze namiętne życie swe. Powiesił się więc na mocnym sznurze.

Zemsta służącej.

Warszawa, 8. 5. (Tel. wł.) Do biura administracyjnego Komisarjatu Rządu przybyła jakaś 30-letnia kobieta i zaczęła się wypytywać o p. Janusza Gorzechowskiego, kierownika wymienionego biura. Gdy nieznajoma znalazła się w pokoju Gorzechowskiego, sięgnęła szybko po ukrytą w torbecce flaszeczkę i wylała kwas siarczany na odwróconego do niej tyłem kierownika. Gorzechowski chwycił się oburącz za twarz i zaczął krzyczeć przeraźliwie. Stan jego nie jest groźny. Sprawczyńnię zamachu, Katarzynę Woźniak, aresztowano. Podobno była kiedyś służącą w domu rodziców uszkodzanego.

Wiec w sprawie zamknięcia kin.

Z dniem 4 maja nastąpiło zamknięcie poznańskich teatrów świetlnych na skutek różnicy zdań co do wysokości podatku pobieranego przez miasto pomiędzy Związkiem Właścicieli Teatrów Świetlnych na Zachodnią Polskę a władzami miejskimi. Chcąc wyjaśnić ten krok i uzasadnić swoje stanowisko, Związek zwołał wczoraj wiec publiczny w tej sprawie na salę kina Apollo. Sala była wypełniona po brzegi publicznością, interesującą się sprawami kina.

Przewodnictwem powierzono prezesowi Zw. p. M. Bawarskiemu z Nakła. Resztę Prezydium stanowili pp.: Mańkowski i Zagrodziński z Warszawy, inż. Widmann, Zakowski i prof. Krzyżanowski z Poznania.

Jako pierwszy referent przemawiał p. Bawarski, który zobrazował w dłuższym przemówieniu gospodarcze położenie przed siębiorstw kinowych i porównując skalę podatku widowiskowego u nas i zagranicą. Zdaniem referenta podatek widowiskowy w obecnej wysokości utrudnia normalny rozwój krajowego przemysłu filmowego, znajdującego się w fazie organizacji. Cele kulturalne, także propagandowe zagranicą, jakim służy dobry film, oraz wzgląd na obecną sytuację gospodarczą również przemawiają za wydatnym obniżeniem podatku. Do podobnych konkluzji dochodzi następny referent p. Zakowski.

Następnie mówił p. prof. Krzyżanowski z Poznania o znaczeniu kulturalnym, oświatowym, ekonomicznym i społeczno-wychowawczem kina. Wreszcie p. Zagrodziński z Warszawy, jako ostatni mówca podniósł znaczenie kina w dziedzinie popularyzacji wiedzy i literatury pięknej oraz zastosowanie obrazów świetlnych jako dokumentów chwili obecnej do archiwów państwowych.

Po przedstawieniu meritum sprawy przez referentów wywiązała się dyskusja. W końcu przyjęto rezolucję, będącą wyrazem postulatów właścicieli teatrów świetlnych.

ZJAZD OKRĘGOWY Polskiego Stronnictwa Chrześcijańskiej Demokracji

odbędzie się w niedzielę, dnia 16 maja br. Program zjazdu zostanie ogłoszony w tym tygodniu.

Uprasza się poszczególne koła, powiatów: Bydgoszczy, Inowrocławia, Strzelna, Żnina, Szubina i Wyrzyska — ażeby wydelegowały swych przedstawicieli i zgłosiły delegatów do Sekretariatu Okr. w Bydgoszczy, ul. L-worcow 2. (tel. 1299).

(-) Jan Kaźmierczak. (-) Antoni Gołąbek.

„Ogniskowcy“ zapuszczają u nas korzenie.

Związek Nauczycielstwa Szkół Powszechnych („Ognisko“), kierowany przez stronnictwo lewicowe, pragnie dla swych celów opanować nauczycielstwo szkół powszechnych i wykorzystać w demagogiczny sposób obecną groźną sytuację państwa naszego. Skierowuje on w tym celu ataki przeciwko Chrześcijańskiemu Narodowemu Stowarzyszeniu Nauczycieli w b. zaborze pruskim, które stoi zwartym frontem pod sztandarem chrześcijańsko-narodowym. Ogniskowcy wydały odezwę, które niestety znalazły na gruncie miasta Bydgoszczy posłuch; grono nauczycieli przybyszów z ciepłych krajów utworzyło związek nauczycieli „Ognisko“.

By przedstawić nauczycielstwu grozę położenia z racji powstania w Bydgoszczy ogniskowego związku nauczycieli szkół powszechnych, S. Ch. N. N. zwołało na sobotę zebranie, na które przybyli przedstawiciele zarządów: głównego i okręgowego.

Po odzyskaniu państwowości polskiej w roku 1920 Stowarzyszenie Ch. N. N. zwróciło się do „Ogniska“ celem połączenia się w jedną silną organizację. Warszawa wówczas odtrącała poznaczyków. Tego stanowiska nie zmienili ogniskowcy i do dzisiaj. Gdy jeden z członków na zjeździe odbytym w styczniu w Warszawie postawił wniosek by zarząd nawiązał kontakt ze S. Ch. N. N. celem połączenia się, wówczas przywódca ogniskowców p. Nowicki sprzeciwił się temu wnioskowi, zaznaczając, że poszczególni członkowie S. Ch. N. N. mogą do „Ogniska“ przystąpić. Do żadnych rokowań celem połączenia się obu organizacji p. Nowicki nie dopuścił.

A dziś ogniskowcy krecią robotą i podstępem zaszczepiają tu na gruncie wielkopolskim swoje idee. Słusznie też społeczeństwo tutaj obawia się, że nowy związek nie będzie oparty na ideologii narodowej i etyce chrześcijańskiej i że na wzór warszawski, może być kierowany

przez żydów. Jak dalece swą niecną robotę w stosunku do S. Ch. N. N. ogniskowcy uprawiają, dowodzi, że w swych organach nauczycielstwa wielkopolskie nazywają ziciłiwem robactwem, które należy przepędzić za siódma rzekę i pozwalają sobie na rzucanie podłych kalumnji pod adresem nauczycielstwa naszego, a mianowicie nazywają ich hakatystami. Tacy to ludzie zakładający na naszym gruncie nowe związki o celach wyraźnie antyrelijgijnych — mają być wychowawcami naszej młodzieży.

Czytelnikom naszym wykazaliśmy przed niedawnym czasem w artykule „Co sędzić o Ognisku nauczycieli szkół powszechnych“, że związek ten jest organizacją wysługującą się czynnikom międzynarodowym socjalistyczno - maońskim, które dążą za wszelką cenę do pozbawienia Polski jej wewnętrznej siły narodowej i poddania nas pod władzę obcych. Wiadomo przecie, że najważniejszym warunkiem utrzymania naszej niezawisłości jest oparcie bytu naszego na tradycjach narodowych i chrześcijańskich. Pozbawienie Polski tych podstaw, doprowadzić musi w konsekwencji do upadku naszej niepodległości i zawładnięcia Ojczyzny naszej przez szerzący się bolszewizm.

Po referacie prezesa Sobońskiego zabrał głos poseł Kornecki, omawiając szczegółowo ustawę o stosunkach służbowych nauczycieli, sprawę pragmatyki i inne sprawy zawodowe.

Po obu referatach wywiązała się ożywiona dyskusja, w której między innymi zabierali też głos ogniskowcy.

Na zakończenie prezes Beyer w gorących słowach zaapelował do zwolenników „Ogniska“, by nie poszli na złudne obietnice tej organizacji i wyciężyli wszystkie swe siły aby tu na zachodnich rubieżach Rzeczypospolitej nie miały żadnego dostępu idee „Ogniska“, siejące nowe poglądy, przeciwne zasadom narodowym i religijnym.

Obrady nauczycielstwa bydgoskiego.

W niedzielę, dnia 9 maja odbyło się w sali Resursy Kupieckiej zebranie organizacyjne i informacyjne lewicowego Związku Nauczycielstwa „Ognisko“, na które zaproszono również prawie wszystkich członków Stow. Chrześcijańsko-Narodowych Nauczycieli Szkół Powszechnych. Zapowiedź wystąpienia na owym zebraniu aż dwóch posełów, posła Smulikowskiego z P. P. S. ze strony Związku i posła Korneckiego z Zw. Lud. Nar. ze strony Stowarzyszenia, sprawiła, że zebrało się przeszło 100 wychowawców bydgoskich a atmosfera panująca krótko przed zebraniem na sali, zdawała się wskazywać na burzliwy przebieg zebrania. Na szczęście do zaburzeń jedn. nie doszło a zebranie odbyło się w zupełnym porządku, dzięki taktowi obydwu stron, przyczyniając się zarazem do wyjaśnienia niektórych spornych kwestji. Po zagajeniu przez prezesa Kaczyńskiego rozpoczął swój niemo przylugi referat poseł Smulikowski. Ton tego przemówienia był nadzwyczaj spokojny wcale nie przypominający niedawnego występku na placu Piastowskim tow. Piotrowskiego, wyzywającego do niesłuchających go gapiów na wszystko, na czem świat stoi i ziorzającego burzazją, a raczej był błagalny, starający się przekonać swych słuchaczy w sposób spokojny i tłumaczący swe własne postępowanie. A treść? Treścią referatu miała być pragmatyka nauczycielska, faktycznie jednak mówił p. poseł tylko o niektórych jej artykułach a zwłaszcza o niektórych poprawkach, zresztą, jak to się później okazało, wcale nie dodatnio uchwalonych przez senat. Chwalił więc p. poseł, że pragmatyka nauczycielska obejmuje wszystkich nauczycieli szkół polskich, prócz akademji i ludowych szkół rolniczych, i widzi w tem zapoczątkowanie jednolitości szkoły polskiej, która według jego ideału ma obejmować następujące szczeble: ochronka czy freblówka, 7-10 klasowa szkoła powszechna a jako zakończenie 5-cio klasowa gimnazjum lub szkoły zawodowe. Wyodrębnienie inspektorów szkolnych ze stanu nauczycielskiego sprawia jednak p. posłowi poważne kłopoty. Widzi on w tem zarządzen. upośledzenie nauczyciela, który skutkiem zaszerogowania inspektora do klasy 7-mej, sam jej nie może przekroczyć, gdyż inaczej byłby wyższym urzędnikiem od tego, który go kontroluje. Próż tego sprzeciwia się p. poseł nadzorowaniu pracy nauczycielskiej przez urzędników administracyjnych, którymi, zdaniem referenta, właśnie dzięki temu artykulowi inspektorowie szkolni zostają.

Najcieęższy zarzut wyczołzył p. poseł z P. P. S. kolegom swym z prawicy, twierdząc, że oni to spowodowali zakwestjonowanie stabilizacji nauczycieli. Faktycznie też senat w artykule mówiącym o stabilizacji nauczycieli zmienił pierwotną jego redakcję o tyle, że miast słów „po trzech latach itd. zostaje nauczyciel przyjęty na stałe“, postawił „po trzech latach itd. może zostać nauczyciel przyjęty na stałe“. W dalszym ciągu żąda p. poseł Smulikowski ściślejszego

określenia wypadków, w których nauczyciel ze względu na dobro służby może być przeniesiony. „Ocena pracy nauczyciela“ jest według brzmienia projektu sejmowego jawna, i dokonywać się może tylko za pomocą spostrzeżeń dokonanych przy wizytacji. Senat jednak skreślił słowo „pracy“ pozostawiając tylko „ocena nauczyciela“ przez co stworzona została legalna podstawa wkroczenia w życie prywatne nauczyciela.

W artykule mówiącym o obowiązkach nauczyciela dopatrzyłem się p. poseł Smulikowski dalszego wtrącenia do życia prywatnego nauczyciela, wywołując przez swą argumentację wrażenie, jakoby to życie prywatne miało zostać niezległębioną tajemnicą albo jakoby nauczyciele wstydzili się swych prywatnych poczyną.

Najwięcej w końcu kłopotów sprawiają p. posłowi kary dyscyplinarne, z których zwłaszcza jedna, zezwalająca na zwolnienie ze stanowiska nauczyciela z skreśleniem 50 proc. emerytury nie znajduje łaski w oczach P. P. S.

Jako pierwszy w dyskusji zabrał głos p. pos. Kornecki, wiceprezes Stow. Chrz. Nar. Naucz. Szk. Powsz. Stwierdzając na wstępie, że w pracy na terenie sejmku dzisiaj przeciwnicy, których dzieła jedynie ideowe różniac, idą dla dobra nauczyciela ręką w rękę, przechodzi p. poseł do omówienia poszczególnych zarzutów. W kwestji wyodrębnienia inspektorów szkolnych z stanu nauczycielskiego, broni p. Kornecki zajetego przez sejm stanowiska, twierdząc, że nadzór nad pracą nauczyciela należy do państwu i wykonany musi być przez urzędników administracyjnych, a najlepiej wykonać go będą mogli fachowcy w osobach dzisiejszych inspektorów. W dalszym ciągu p. poseł nie godzi się na stanowisko senatu, w kwestji stabilizacji nauczycieli oraz oceny pracy nauczyciela, przyrzekając że nakłoni swój klub do zmiany zapatrywania. W końcu zarzuca p. poseł Związkowi Nauczycielskiemu, że prowadzi akcję polityczną, nauczanie religij uważa za rzecz zbyt, przynajmniej na członków nie chrześcijan itd. Stowarzyszenie Chrz. Narodowe tymczasem prowadzi walkę o duszę nauczyciela, uważając swój przydomek „Chrześcijańskie“ nie jako sztyl, lecz jako istotę całego Stowarzyszenia.

Z większą werwą skrytykował następnie działalność Związku Nauczycielskiego p. Soboński, prez. okr. z Poznania, przyrzekając zresztą, że dążyć będzie do zjednoczenia wszystkich nauczycieli w jeden związek „ad majorem gloriam Dei et patriae“.

Po dłuższej replice p. Zycha, stronnika Związku z Poznania, z której warto podnieść zapewnienie o tem, że Związek Nauczycielski stoi na stanowisku konieczności nauczania w szkole religij, zabrał jeszcze głos p. poseł Smulikowski, i dał wyraz swemu zadowoleniu, że niektóre sprawy sporne i niejasne zostały wyświetlone, przez co sprawa zjednoczenia nauczycielstwa polskiego pod jeden sztandar znacznie się posuwała.

Pogotowie Patriotów Polskich mianowało adwokata D-ra Niecia komendantem powiatowym...

Warszawa, 10. 5. (A. W.) W sobotnim dniu procesu Pogotowia Patriotów Polskich przesłuchany był w charakterze świadka adwokat Dr. M. Nieć z Bydgoszczy, były sędzia sądu okręgowego. Świadek otrzymał nominację na powiatowego komendanta PPP. w rejonie

Bydgoszczy i miał za zadanie stworzenie organizacji na wzór warszawski. Świadek jednak misji tej nie przyjął, albowiem jako pochodzący z Małopolski, uważał, że z miejscowymi stosunkami nie jest dostatecznie obeznany.

Uczestnicy Konferencji strajkowej w Anglii.

U góry od lewej strony : Minis'er poczt Sir Thompson, min. pracy Steele Maitland i Campbell, przywódca komunistów. U dołu od lewej : Herbert Smith, przewodniczący górników Ernest Bwin, sekretarz zw. transportowców, A. J. Cook, generalny sekretarz związku górników

Wzrost ruchu okrętowego w Gdańsku.

Strajk powszechny w Anglii zaczyna wywierać już swój wpływ także i na port gdański, w którym ruch okrętowy od kilku dni bardzo silnie wzrasta. Państwa bałtyckie i skandynawskie, pozbawione dowozu węgla angielskiego, zakupują węgiel polski w coraz większych ilościach. Ładowanie i wysyłka drzewa z portu gdańskiego do Anglii nie natrafiła dotychczas na żadne trudności.

Francuskie kopalnie podwyższają zarobki.

Donai, 9. 5. (PAT) Kopalnie węgla w okręgach na północ od Pas de Calais podwyższyły górnikom zarobki o 10%, a oprócz tego przyznały 15% z powodu wzrostu drożyzny.

Sielanka polityczna.

London, 9. 5. PAT. Stosunek między strajkującymi a policją jest dość często najzupelniej i przyjazny, czego dowodem jest wczorajszy mecz piłki nożnej, rozegrany w Plymouth między drużyną policyjną a strajkującymi. W meczu tym zwycięstwo przypadło w udziale drużynie strajkujących. W Forest of Dean strajkujący utrzymują pod komendą policji porządek przy rozdziale żywności. W Hammersmith w południowo-wschodniej dzielnicy Londynu strajkujący szoferzy omnibusów rozpisali manifestantów usiłujących przekroczyć w ruchu autobusów, prowadzonych przez szoferów ochotników.

Cyklon w Oklahoma.

Paryż, 9. 5. (PAT) „Herald“ donosi że w stanie Oklahoma cyklon zniszczył kilkanaście miejscowości, przy czym 3 osoby zostały zabite, a 60 odniosło rany.

Rocznica kaniowska.

Akademja ku uczczeniu ósmej rocznicy „Bity kaniowskiej“ i pięćdziesięciu lat powstania Związku Pomorskich Hallerczyków — miała wszystko, czego się od takowej uroczystości wymaga, z wyjątkiem należytej frekwencji. Przywykliśmy do pustek w teatrac i na odczytach, mimo to można się było spodziewać zapelnienia dość szczupłej auli gimn. Kopernika bodaj do połowy. Niestety — tego nie było. Kilka grupek rozspanych po sali, żdziebko młodszego publiczności na galerji i po bokach około 30 wychowanków z Zakładu św. Józefa — to wszystko, na co się osmieszęciotyśięczny zastęp Polaków zdobył, by uczcić sobotni wieczór.

A zasługiwali on nietylko ze względów samej uroczystości na obfitą frekwencję; program bowiem powinien był nęcić i imiona osób, które przyczyniły się do zrealizowania programu. Może być, że za słabo obwieszczono światu bydgoskijemu, że niezbyt gorąco zalecono obchód; uniejsza z tem, wszelako żal, że tak skapo zebrało się uczestników.

Ofiarne „Echo“ stawiło 22 mężów i dyrygenta, p. Karaśkiewiczła na estradzie; wykonano z tą samą dokładnością i wdziękiem trzy pieśni: „Czy w zwadzie, czy w swadzie...“, „Dwie dole“ i „Hej, niemasz, jak żołnierski stan!“.

Posel A. Dzierżawski, wiceprezes Zarz. Gł. Zw. Hallerczyków z Warszawy, przemawiał nader treściwie i przekonująco na temat pracy obywatelskiej; zachęcił do niej i włał otuche, która przydałaby się wszystkim. Niech żalują, ci co mieli zjawić się na wieczorku!

Następnie rozbrzmiały cztery pieśni pani Klein-Mierzynskiej: „Pieśń Indyjska“ Bamberga, Arja królowej Bony z op. „Zygmunt August“, Arja Loli z „Cavaleria rusticana“ i „Cicha noc“. Tu trudność w oddaniu pochwały śpiewaczce

i akompaniatorowi p. r. Regamey'owi, ponieważ niespecjalista nie potrafił dobrać słów do wypowiedzenia zachwytu. Niech Wam, moi Państwo starchy od laika wyznaczenie, że mi się wszystkie piosenki bardzo podobały. Widzów było mało, zatem widzieliście dobrze i mnie, serdecznie bijącego brawo za trzech.

Podobnie pani Polheimowa dwoma utworami Chopina zasłużyła sobie na zupełne uznanie. Któżby zresztą nie podziwiał jej ślicznej gry, tylekrotnie słyszanej w naszym mieście.

Pan Br. Dziedzicki zapewne lęka się, że dla niego braknie słów pochwałnych. Choćby się nic nie napisalo, to on i tak wie, że swoim występem znowu ujął słuchaczów. Wystarczy, że sobie przypomni, z jaką radością kłaniał się wśród aplauzów i to, że żadna nuta nie chybiła w dźwięku i czystości głosu. Pozazdrościć!

Z p. Michałowśkim, który akompaniował zgrani byli obaj wykonawcy: „Ciszy“ Cymbalskiego, „Snu“ Chwiańkiewiczówny i „Kolysanki“ Steinberga — doskonale.

Główna prelekcja — że tak powiemy — prelekcja bohatera „O drugiej Brygadzie Karpackiej“ wygłosił z nastrojem męskim p. kapitan Marzewski.

Zespół trzech członków Towarzystwa Muzycznego: pp. Regamey, Sarnowski i Gonczewicz wzbudzili podziw bardzo starannem opracowaniem „Fesca F-dur“, kompozycji prawdziwie artystycznej i prawdziwie artystycznie wykonanej. Całość uroczystości wywołała wrażenie i biogie uczucie, że są ludzie u nas z talentem i chęcią do pracy, byleby tylko nie zmroziła jednego i drugiego obojętność ze strony społeczeństwa...

Z PROWINCJI.

Pierwszy zlot Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej okręgu bydgoskiego w Kejni.

Staraniem zarządu okręgu bydgoskiego Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej odbędzie się w niedzielę, dnia 16 bm. pierwszy zlot Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej w Kejni. A więc zbiera się druhowie z Bydgoszczy, Koronowa, Szubina, Slesina, Rynarzewa, Łabiszyna, Miasteczka, Sadek, Solca Kujawskiego, Podgórz, Wolska Nowego i Lochowa, aby tam wobec społeczeństwa zdać egzamin ze swej działalności i że chcą przez swoją pracę zapewnić Ojczyźnie naszej lepszą przyszłość. W programie Stow. Młodzieży Polskiej pierwszorzędne miejsce zajmują ćwiczenia gimnastyczne, albowiem my na Kresach Zachodnich mamy odwiecznego wroga, wiemy, że trzeba wobec niego być przygotowanym i dlatego młodzież musi się ćwiczyć, by mogła w razie potrzeby stanąć w obronie zagrożonych granic.

Stowarzyszenie keyńskie, jak również Zarząd okręgu bydgoskiego Stow. Młodz. Polskiej czyni jaknajwiększe przygotowania, aby zlot wypadł jaknajwspanialej, żeby druhowie z pierwszego zlotu wracali do swych pieleszy z najlepszymi wrażeniami z najbliższymi wspomnieniami.

Program pierwszego zlotu Stow. Młodz. Polskiej okręgu bydgoskiego w Kejni: O godz. 5.30 rano pobudka; o godz. 6 powitanie pierwszych gości; o 10.30 zbiórka przy dworcu i powitanie dalszych gości; o 10.45 pochód do kościoła Farnego, msza św. zlotowa i kazanie. Po nabożeństwie powitanie na Rynku, otwarcie zlotu i pochód przez miasto. O godz. 2.15 wyjazd do Strzelnicy i rozpoczęcie zawodów. Po skończeniu zawodów powrót do miasta. O godz. 9 zamknięcie zlotu w sali p. Gdańca. rozdanie nagród, odegranie komedji i zabawa towarzyska.

Zarząd okręgu bydgoskiego Stow. Młodz. Polsk. zaprasza na zlot jaknajserdeczniej wszystkich druhow z całego okręgu i ma nadzieję, że w wielkiej liczbie przybędą.

Wspólny wyjazd z Bydgoszczy do Kejni w niedzielę, dnia 16 bm. o godz. 9.25 rano.

ZNIN. (3 Maja.) Pamiątkę wiekopomnego dzieła Konstytucji 3 maja obchodziło społeczeństwo stolicy Pałub i w tym roku dość okazałe. Z porozumieniem prezesów wszystkich Towarzystw objęło kierownictwo pochodu Towarzystwo Powstańców i Wojsków. Uroczyste nabożeństwo odprawił ks. prob. Kinastowski z odśpiewaniem „Te Deum”. Kazanie wygłosił ks. Zajac. W czasie nabożeństwa śpiewał chór kościelny św. Cecylii, zaś p. Rigall wykonał śpiew solowy. Po nabożeństwie uformował się pochód, który nadzwyczajną liczbą uczestników przewyższał wszystkie dotychczasowe narządowe manifestacje. Po przejściu głównymi ulicami i ustawieniu się na rynku w czworobok wygłosił inspektor szkolny p. Robiński okolicznościowe przemówienie. Wspólnym odśpiewaniem „Requiem” zakończono część pierwszą uroczystości dnia.

Wieczorem o godz. 7.30 staraniem szkół wydziałowej i powszechnej (dla czego nie gimnazjum?) urządzono w sali „Domu Polskiego” piękną wieczeronoc. Publiczność bardzo licznie się stawiała, to też sala nie mogła wszystkich pomieścić. Program był obfity. Wykład wygłosił nauczyciel p. Bartusa.

Po południu na boisku „Sokoła” odbyły się zawody lekkoatletyczne. Rozpoczęto je koncertem orkiestry Młodzieży Katol. O godz. 3 stanęło 11 zawodników z Tow. Sokół i 3 z Młodzieży. W pięcioboju zwyciężył Sokół 5-cioma zawodnikami. Nagrody otrzymali w pięcioboju: Władysław Sobiesiński, Edward Cynamek, Leon Wawrzyński, Jan Małecki, Stefan Müller. W jednostkach otrzymali: Kubiszewski 726,75 kropek (Sokół), Szambelan 545,27 kropek (Młodzież). Po ukończonych zawodach wymaszerowano z boiska na salę p. Siniackiego, gdzie p. starosta Szczerbiński wręczył zwycięzcom żetony i nagrody.

W przeddzień uroczystości 3 maja urządziło miejscowe Tow. Powstańców i Wojsków w tym roku swe pierwsze obowiązkowe strzelanie. Jako najlepszy strzelec wyszedł dr. Józef Jagodzki, strzelając 5 strzałami 84 pierścieni, w tym 3x20. Ubolewać jednak należy, że większa część członków nie umie czy też nie chce zrozumieć słowa „obowiązkowe”. Bowiem z 130 członków stawilo się zaledwie 55 członków.

CHABSKO, pow. mogileński. (Poświęcenie szkoły. — Uroczystość 3 Maja.) Prawdziwym świętem był dzień 3 maja dla naszej wioski. Ze świętem narodowym łączyła się uroczystość poświęcenia szkoły, która przed rokiem została przemianowana z ewang. na katolicką.

O godz. 12 dziatwa szkolna zebrała się przed starą szkołą. Przy dźwiękach orkiestry Państw. Gimn. Klas. z Trzemeszna ruszono pochodem przez wioskę do nowomającej się poświęcić szkoły. Za orkiestrą postępowali w pięknych „krakuskach” oddział kosynierów, za nimi szły dziewczynki i chłopcy z chorągiewkami narodowymi, następnie dziewczęta z łukami o barwach narodowych. Pochód zamykała Rada Szkolna, oraz licznie zebrana publiczność.

W pięknie przybranej sali szkolnej zasiadli: ks. proboszcz Brodowski z Mogilna, inspektor szkolny p. Zawadzki, Rada szkolna i zaproszeni goście. Po odśpiewaniu pieśni, przemówił w pięknych słowach kierownik szkoły p. Draski, ks. prob. Brodowski i inspektor szkolny Zawadzki. Aktu poświęcenia dokonał ks. prob. Brodowski, po którym odbył się program uroczystości 3 maja, przeplatany deklamacją, śpiewem dzieci oraz przemówieniem nauczyciela p. Zalustowicza, po czym odbyła się wspólna kawa dla dzieci w ogrodzie, po której dziatwa

bawiła się w różne gry, wyścigi i zabawy. Całość zakończono żywym obrazem „Nasz sztandar”.

Składa się podziękowanie orkiestrze Państw. Gimn. z Trzemeszna, p. prof. Strzyżewskiemu a przedewszystkiem p. dyr. Lusiewiczowi, za bezinteresowne udzielenie orkiestrze, która się wielce przyczyniła do uświetnienia uroczystości, zaś obywatelom gmin: Gozdawy, Izdo i Chabka za pomoc i poparcie.

PAKOŚĆ. (Głęboka i pożyteczna praca). Ks. prob. Kielczyński pracuje nad historją kalwaryi pakoskiej, która w roku 1928 obchodzić będzie 300-lecie swego istnienia.

TRZEMESZNO. (Wielka uroczystość w dn. 15 czerwca.) Komitet wykonawczy uroczystości jubileuszowych Państwowego Gimnazjum Klas. w Trzemesznie zawiadamia niniejszym uprzejmie że uroczysty obchód 150-lecia istnienia gimnazjum odbędzie się we wtorek, dnia 15-go czerwca rb. Byłych uczniów oraz sympatyków, pragnących wziąć udział w uroczystości prosi się o łaskawe nadesłanie adresów do Dyrekcji Gimnazjum Państwowego w Trzemesznie.

STRZELNO. (Wycieczka). W dn. 2-go bm. urządziła straż pożarna wycieczkę do leśniczówki w Ostrowie. Powózki dostarczyli łaskawie pp.: Ritter, Kückel oraz tow. „Tri”. Leśniczy p. Kolańczyk przyjmował gości skromnym śniadaniem. Bawiono się ochocz, nawet tańczono. Wśród wycieczkowców zauważono pp. starostę burmistrza i in.

Z Gniezna.

Tow. „Giedy Strzeleckiej” odbyło swe roczne walne zebranie w dniu 6 bm. w sali „Strzelnicy”, które zagaill pierwszy senior p. I. Zakrzewski. Nastąpiły sprawozdania zarządu za rok ub. Towarzystwo w roku tym miało 10.370 zł. dochodu, zaś 10.244 zł. rozchodu. Budżet uchwalony na rok bieżący wynosi 2000 zł. Zarządowi udzielono absolutorjum. Z okazji otwarcia strzelania dnia 23 bm. będą poświęcone tarczy królewskie. Panów Andrzeja Mikola, czaka, ul. Warszawska 11 i Leona Niedźwiedzińskiego ul. Chrobotego 19 zamianowano członkami honorowymi za długoletnią pracę w Towarzystwie. Statut zmieniono o tyle, że Towarzystwo zamiast „Giedy Strzeleckiej” będzie nosiło nazwę „Bractwo Strzeleckie”. Do zarządu weszli: jako pierwszy senior p. I. Zakrzewski, jako drugi senior p. Michał Nowak, jako skarbnik p. Müller i jako sekretarz p. Cerekwicki. Do Rady zawiadowczej wybrano pp.: Müllera, Deylera, Roloffa, Graneckiego, B. Nowaka, A. Galantowicza, Pelczyńskiego, Schmidta, Gusta, Bilskiego, Zwolskiego i Cerekwickiego. Komendantem został p. Schmidt, adjutantem p. Granecki, oficerem por. rez. p. Glesman, sierżantem sztab. p. B. Nowak, strzałowym p. Jan Mikołajczak (ul. Warszawska 11), chorążym p. Degler, podchorążym pp. Malinowski i Skalski. Po wydaniu zarządowi upoważnienia do zaciągnięcia pożyczki w wysokości 24.000 zł. na wybudowanie hali strzeleckiej zamknął p. Zakrzewski zebranie o godz. 12-tej w nocy.

Większa kradzież. W piątek, dn. 7 bm. około godz. 4 rano skradziono w majątku Zakrzewskiego w powiecie wawrocieckim, należącym do p. Janty-Pelczyńskiego 1 skórzany pas zapędowy wartości około 500 zł. i 5 ctr. pszenicy wartości około 135 zł.

Zdziczyła dziewczyna. Jedną z sióstr niejakiego Szypulskiego wszczęła z bratem kłótnię, podczas której zraniła go w szyję i głowę, uderzając go trzy razy toporkiem. Rannego odwieziono natychmiast do szpitala Czerwonego Krzyża.

Wypadek samochodowy. — Szoferował nadkomisarz P. P. Bessert. — Policji śledczej nie wiadomo. Na szosie, prowadzącej z Gniezna do Trzemeszna niedaleko wioski Lubinca, zdarzył się w ub. dniach wypadek samochodowy. Przez szosę tą przechodził kolo wyżej wymienionej wioski tor kolejowy (Gniezno — Inowrocław). Szofer samochodu, zdążającego z Trzemeszna do Gniezna, którym był nadkomisarz P. P. Bessert z Poznania nie zauważył zaważu (!!), że opuszcza się szlaban kolejowy. Jechano z szybkością około 90 km. na godzinę, to też skutki były nie zbyt przyjemne — p. B. nie zdążył samochodu zatrzymać. Samochód uderzył w pierwszy szlaban, który się uniósł, zdruzgotał szkło ochronne z przodu samochodu i swym drzewem uderzył szofera w szyję, wybijając mu wszystkie zęby. Towarzyszącą p. B. pani P. z Gniezna wyszła z tego wypadku szczęśliwiej. Samochód przebił się również poprzez drugi szlaban, po czym wpadł do rowu — przewracając się. Wypadku tego nie zgłoszono w gnieźnieńskiej policji śledczej, której wymieniona okolica podlega. Zaznaczyć jeszcze wypada, że p. Bessert pełni funkcję... oficera inspekcyjnego XI okręgu, a więc człowieka, który bada stosunki bezpieczeństwa publicznego. Jeden wypadek po drugim. Czytelnicy nasi mają przecież jeszcze w pamięci wiadomość o paradowaniu młodzieńca w jego mundurze z święto Wielkanocne. P. B. naszym zdaniem nie może nadal zajmować stanowiska oficera inspekcyjnego.

Zgon śp. dr. med. Walentego Szafarkiewicza. W środe, dnia 5 bm. zmarł po dłuższych cierpieniach dr. med. Walenty Szafarkiewicz, który piastował w Gnieźnie urząd lekarza naczelnego w Seminarjum duchownym, oraz lekarza w szpitalu św. Jana. Śp. zmarły urodził się w Poznaniu dnia 14 lutego 1862 roku z ojca dr. praw Juliana Szafarkiewicza i z matki Anieli z Łukomskich Szafarkiewiczowej. Studiował w Wroclawiu i Lipsku. Po uzyskaniu dyplomu doktora medycyny, śp. zmarły osiadł na praktyce lekarskiej w Strzałkowie, następnie w Strzelnie i wreszcie od roku 1904 w Gnieźnie. Ze

zmarłym schodził do grobu typ lekarza - obywatela, który swą pracą tak zawodową jak i społeczną zaskarbił sobie uznanie i szacunek wśród wszystkich.

Z POMORZA.

WYSOKA, pow. tucholski. Z wesela u senatora Janty Polczyńskiego podano nam przejaśkrawione wiadomości o weselu tym, jak z dobrych dawnych czasów. Wiadomości te polegały na nieprawdzie.

WIELKI KOMÓRSK. (Święto patrona strażaków). W dn. 4 bm. straż ogniowa Wielkiego Komórskiego święciła dzień swego patrona, św. Florjana. Mszę św. na intencję straży odprawił miejscowy ks. proboszcz. Obecni byli: wójt, sołtys, rada gminna. Po Mszy św. w lokalu zebrań, gdzie sołtys p. Piechocki i p. Rydelak, b. naczelnik wbił do sztandaru gwóźdźle pamiątkowe, po czym odbyło się skromne śniadanko i serdeczna pagawedka.

BUKOWIEC. W dn. 3 Maja Tow. Powstańców i Wojsków w pochodzie udało się do kościoła w Przysiersku na uroczystą Mszę św. Po nabożeństwie tow. wojackie z Bukowca, Przysierska i Terespola wraz z orkiestrą udały się na plac przed p. Jurkiewiczem, gdzie p. Deja, naczelnik poczty z Terespola przemówił do zebranych. Wieczorem odbyło się w Bukowcu przedstawienie; grano „Posag w kominie” i „Adam i Ewa”. Żalowano ogólnie, że w dniu święta narodowego ks. Hoppe nie przemówił od ołtarza. Zdziwienie wywołał fakt, że straż pożarna nie brał współdziałania w pochodzie. Dziwić się należy rodzicom, którzy na późne zabawy tańczące biorą dzieci ze sobą, które rano już muszą spieszyć do szkoły.

Z Chojnic.

Posiedzenie chojnickiego Sejmiku Powiatowego odbędzie się dnia 19 bm. o godz. 10-tej przed poł. w salce Starostwa. Na porządku obrad 20 spraw, m. i. sprawa zaciągnięcia przez Pow. Kasę Oszczędności i Bank Powiatowy powiatu chojnickiego pożyczki na zasilenie życia gospodarczego w powiecie chojnickim oraz subwencja dla Zjednoczonych Teatrów Miejskich. Za obrząd Sejmiku Powiatowego, skazała izba karna w Chojnicach Józefa Łukiewicza z Przymuszewa na 50 zł. grzywny.

Oj, te weksle! Konrad Wysoczek z Wardowa w powiecie soleńskim podpisał podpis Izidor Płoź na wekslu używanym w Powiatowej Kasie Oszczędności w Spólnie. Izba Kar na Chojnicach skazała go za fałszowanie dokumentu na miesiąc więzienia.

Sprzeniewierczy zawiadowca stacji. Zawładawca stacji Jan Kozłowski w Przywozie w powiecie tucholskim sprzeniewierzył 1643,23 zł. oraz 169,40 zł. przedkładał nieprawdziwe miesięczne sprawozdania i fałszował dwie ceduly przewozowe. Izba Kar na Chojnicach skazała niesumiennego urzędnika na pół roku i tydzień więzienia, z policzeniem aresztu śledczego.

Karygodne lekceważenie obowiązków narodowych. Zarząd Ligi Obrony Powietrznej Państwa na powiat chojnicki zwołał przez miejscową gazetę „Dziennik Pomorski” i przez specjalne zawiadomienia walne zebranie powiatowe do sali Starostwa. Niestety na zebranie to przybyło tylko czterech delegatów tak że musiało je odłożyć. Karygodne to lekceważenie obowiązków społeczno-narodowych zasługuje na ostre napiętnowanie. Kto przyjmuje tego rodzaju obowiązki, ten musi je wypełnić i zdać sprawę ze swej działalności.

Sprzeniewierczy urzędnik pocztowy. Były urzędnik pocztowy Jan Roelle w Sośnie w powiecie soleńskim sprzeniewierzył 1892,79 zł. pieniędzy urzędowych. Izba Kar na Chojnicach skazała niesumiennego urzędnika na pół roku więzienia z wliczeniem aresztu śledczego.

Gdynia.

Draga nr. 13 rozpoczyna pogłębianie basenu północnego dla marynarki wojennej, która już przybyła z zimowego portu do Gdyni. Roboty ciężkie obliczone są na 300 tys. metrów sześć czerpalne obliczone są na 300 tys. metrów sześć czerpalne i mają być wykonane do sierpnia, tak, by wraz z wykończeniem obramowania basenu mógł on być oddany do użytku marynarki jeszcze w tym roku.

W porcie handlowym postępują szybko roboty około cementowania wewnętrznych obwałowań mola południowego. W ciągu miesiąca molo na długości 150 mtr. będzie wykończone i oddane do użytku przy ładowaniu. Równocześnie kończy się budowę fundamentów pod żurawie portowe.

Z dnim 3 maja rozpoczęła urzędowanie Miejska Kasa Oszczędności w Gdyni. Faktem tym powinny zainteresować się szerokie warstwy społeczeństwa, albowiem jest to jedyna instytucja bankowa w Gdyni przez którą będzie można przekazywać pieniądze. Jest to niewątpliwie poważne udogodnienie dla letników, gdyż usuwa kłopoty pieniężne przy przejeździe przez Tczew i wolne miasto Gdańsk.

HEL. 1 maja odbył się tu bardzo spokojnie, wszyscy pracowali przez cały dzień, 3 maja obchodzono w nastroju świątecznym. Domy polskie bogato udekorowano, Niemcy wstrzymali się od wszelkich objawów współdziałania.

„Przyjemna” podróż. W dn. 2 bm. dojeżdżając do Chałup pociągiem rannym kierownikowi parowozu zabrakło ropy jak również i wody. Pociąg stał 3 godziny 40 min. aż nadszedł rezerwowo parowóz. Czy to nie skandal!

PUCK. (3 Maja.) Wieczorem w dn. 2 maja odbył się capstrzyk pochodniami. Po przemarszu odbyły się w Sokole i w Domu Polskim igrzyska i zabawy oraz przedstawienia. W dn. 3 maja pobudka ranna, o godz. 9 rano Msza św. oraz defilada wojska i towarzysztw. Wieczorem zaś zabawa ludowa.

Święto Joanny d'Arc.

Paryż, 9. 5. PAT. Z okazji święta Joanny d'Arc prezydent republiki Doumergue oraz ministrowie Painleve i Durand złożyli wieniec u stóp pomnika bohaterki, poczem nastąpiła defilada wojskowa. Szereg delegacji złożył kwiaty. Kilka delegacji usiłowało utworzyć pochód, wywołując przez to zajście, które zlikwidowała policja.

Paryż, 9. 5. PAT. Dziś, w dniu święta Joanny d'Arc, o godz. 18 doszło na placu Pyramid do gwałtownego starcia pomiędzy monarchistami i grupą młodzieży patriotycznej, a policja i gwardja municypalna. Wielu manifestantów i policjantów odniosło rany. Aresztowano 68 osób, z których zatrzymano około 20. Porządek przywrócono dopiero koło godz. 1 po południu.

Z ruchu zawodowego.

Z życia techników kolejowych.

Dnia 2 maja br. odbył się w Poznaniu zjazd Zrzeszenia Urzędników Technicznych przy P. Z. K. O godz. 10.30 zagaill przewodniczący zebranie okolicznościowym przemówieniem, witając serdecznie delegatów z Pomorza i Śląska. Wobec ściśle ograniczonego czasu przystąpiono do porządku obrad, obfitującego w liczne i ważne sprawy.

Ze sprawozdania prezesa wynikało także, że Zarząd otacza bardzo troskliwą opieką wdowy po zmarłych członkach. Większość z obecnych, narazona przy wykonaniu swoich czynności służbowych stale na niebezpieczeństwo, przyjęła wywody przewodniczącego z widocznym zado woleniem, które może zrodzić tylko pewność, że jest ktoś, który pozostałym wdowom podaje pomocną dłoń i wedle sił chroni przed krzywdą i poniżeniem.

Bardzo interesujący, a przedewszystkiem pouczający referat wygłosił przez Zarząd osobno zaproszony i witany poseł p. St. Paczkowski. W jasnej i niedwuznacznej formie przedstawił mowca swój pogląd na tak trudne i drażliwe zagadnienie, jakim jest redukcja personelu. Otóż narodowe stronnictwa w Sejmie pracują w kierunku podniesienia życia gospodarczego, zwiększając przeto automatycznie przewóz towarów. Zwiększony ruch zmusi, a zwiększono dochody zezwola na zatrudnienie poważnej części dziś nadliczbowej reszty pracowników kolejowych. Reszta odeszła z kolei sama, gdyż łatwo znajdzie lepiej płatne stanowiska w przemysle lub handlu. Z zagadnieniem nadmiaru funkcjonariuszy kolejowych jest ściśle złączona sprawa systemu administracji kolejowej, która pod tym względem dzieli się na trzy zasadnicze grupy jak urzędy, przestrzeń i warsztaty. Dużej zatrzymał się prelegent przy omawianiu stosunków panujących w okręgu Poznańskiej Dyrekcji. Otóż na podstawie liczb statystycznych wykazywał mowca stały wzrost personelu administracyjnego na urzędach i to z powodu rozbudowania systemu biurokratycznego. Na przestrzeni liczby obecne prawie że się równają z liczbami, jakie wykazywa dane dobrze zorganizowanych państw zagranicznych. Co do warsztatów kolejowych, to z całej Polski tutajże zakłady najekonomiczniej pracują. Najwymowniej jednak ilustrowa liczbą, które wykazują, że koszty za główną naprawę parowozów wynoszą tylko jedną trzecią część tej sumy, za którą wykonują jedna z najlepiej zorganizowanych fabryk prywatnych. Na końcu swojego przemówienia apelował pan poseł do zgromadzonych, by jeszcze mocniej jak dotychczas zogniskowali swoje wysiłki w kierunku usprawnienia administracji kolejowej.

Następnie zabrał głos przewodniczący tutejszego Zarządu Okręgowego P. Z. K. kol. Walter, który w głównych zarysach przedstawił obecny stan pomocy lekarskiej, sprawę uposażenia i emerytury oraz premii. Podczas gorącej dyskusji, która wyloniła się zwłaszcza nad ostatnim zagadnieniem, roztoczyła się na sali jakaś duszna, ponura i przygnębiająca chmura, przez którą przejrzej mogły tylko osoby postronne. Przystuchując się więc bez uprzedzeń rognionym wywodom, wyczuł było można, że komuś musi bardzo i to bardzo na tym zależeć, by przez wzbudzenie niezgody i nienawiści rozproszkować siły związane w karnych szeregach polskich pracowników kolejowych.

Burzą oklasków przyjęli zgromadzeni do wiadomości komunikaty delegatów z Śląska i Pomorza, uchwalając jednogłośnie ich wnioski, przez wstąpienie natychmiast na realną platformę współpracy i twórczej współpracy. Podczas ożywionej dyskusji prowadzonej znowu tak jak na początku, w duchu wzajemnego zaufania, omawiano nietylko sprawy, związane z organizowaniem Zrzeszenia Urzędników Technicznych Ziem Zachodnich i całej Polski, ale przedewszystkiem bardzo szeroko omawiano niedomagania, panujące w administracji kolejowej, wskazując równocześnie drogi naprawy.

Z wywodów wszystkich mówców wyczuło, że na naszych zachodnich rubieżach, czyli największej zagrożonych szacach, ciągnących się od błękitnych fal Polskiego Bałtyku ku niebosięźnym szczytom Polskich Tatr, złączyli się technicy kolejowi, by wspólnymi siłami pracować dla dobra kolejnictwa i Polski.

KRONIKA.

Bydgoszcz, dnia 10 maja 1926 roku.

KALENDARZYK.

Dziś w poniedziałek Antonina.
Jutro we wtorek Franciszka.
Wschód słońca o godzinie 4.15.
Zachód słońca o godzinie 7.38.

DYŻURY NOCNE W APTEKACH:

Od poniedziałku 10 do piątku 14 bm. dyżury następujące apteki:

- 1) Apteka pod Aniołem, ul. Gdańska.
- 2) Apteka Kuza'a, ul. Długa.
- 3) Apteka pod Łabędziem, ul. Gdańska.

26908 Wypożyczalnia Książek Lektora ul. Gdańska 141 otwarta codziennie od 8. do 6.

Muzeum Miejskie przy Starym Rynku gmach dawnej Kasy Oszczędności otwarte codziennie od godz 9-ej do 3-ciej po południu.

Biblioteka Ludowa, ul. Jana Kazimierza 9. Wypożyczalnia otwarta codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od godz 12-13 i 17-19 nadto dla dzieci i młodzieży we wtorki i soboty od godz 15-17.

Biblioteka Miejska Stary Rynek 1 otwarta codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od godziny 9 14 i od 17 20 Pracownia naukowa i Czytelnia pism codziennie od 10 13 i od 17-20 Wypożyczalnia codziennie od 11 13:30 popołudniu tylko w poniedziałki środy i soboty od 17-18 45.

BIBLIOTEKA CZYTELNI DLA KOBIET jest otwarta i znajduje się przy ul. Krasieńskiego 14. Książki wydaje się w poniedziałki i czwartki od godziny 4 do 6-ej.

TEATR MIEJSKI.

Dziś jedyny gościnny występ operetki Toruńskiej, odegrana zostanie operetka „Dzidzi” z P. Janiną Leonowicz (niezapomnianą „Dolly”) w roli tytułowej i pp. Ciernawską, Zołopińską, Zdzitowieckim, Ilcewiczem, Malkiem i Jejdem w rolach głównych. W II akcie odtańczą taniec na lodzie pp. Stejewska, Rogowska i W. Wierzbicki Akcja rozgrywa się w I akcie w klubie „Liczby mnogiej”, w I akcie w Davos a III akt w wagonie sypialnym ekspresu Davos — Nicea. Reżyserował W. Zdzitowiecki, przy pulpicie kapelmistrz Lewicki. Legitymacje żniżkowe ważne.

Jutro we wtorek powtórzenie niedzielnej premjery „Mąż o dwóch żonach”.

Kancelaria Teatru komunikuje, że legitymacje żniżkowe są do nabycia w kancelarii w kasie teatru. Legitymacje są również ważne na opery i operetki.

Halina Cieszkowska i Czesław Strzelecki pod reżyserą Józefa Krczkowskiego wystąpią dwa razy w sali Resursy Kupieckiej w środę i w czwartek w cudownej komedji Niedemiego „Świt, dzień i noc” obrazującej narodzinę miłości w przepięknej formie pełnej wyrazu i pocięci. Bilety po najniższych cenach bo od zł. 1 do 4 sprzedaje już księgarnia braci Bażańskich, a liczne zamówienia i żywy ruch w kasie świadczy, że oba występy ulubieńców bydgoskiej publiczności odbędą się przy wyprzedanej sali. Początek przedstawienia o godz. 8.15 wiecz.

Wyjaśnienie. Niniejszem stwierdzamy, że p. Jan Gaca, zamieszkały Bydgoszcz — Czyżkówko, ul. Grunwaldzka nr. 29, nie ma nic wspólnego z wymienioną osobą Gacy należącą do Kościoła Narodowego w Bydgoszczy.

Otwarcie sezonu wioślarskiego w B. T. W.

Nasze popularne i tak ruchliwe Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie obchodziło wczoraj, dnia 9 bm. uroczyste otwarcie sezonu wioślarskiego.

Uroczystość rozpoczęła się zbiórka na przystani, skąd około 120 wioślarzy udali się do kościoła Serca Jezusowego na mszę świętą, odprawioną przez ks. Smorowskiego. Punktualnie o godz. 10.30 nastąpiło, poprzedzone stosownym przemówieniem prezesa Maciejewskiego, podniesienie bandery przez p. gen. Thommeé, poczem ks. prof. Zieliński dokonał poświęcenia trzech nowych łodzi (Skif — Witold, dwójka dębowa — Marja, ósmak wysięgowy — Pogoń). Chór B. T. W. wystąpił następnie z dobrze wykonaną pcutką wioślarską „Do łodzi”. Koncert orkiestry 62 pp zakończył tę część wczorajszych uroczystości.

Jako część druga przewidziana była defilada łodzi. Jako pierwszy przedefilował przed darzącą go publicznością okłaskami p. gen. Thommeé, dając licznie zebranych oficerom przykład szczenia i uprawiania sportu w chwilach wolnych od zajęć służbowych. Następnie przewinał się nieskończony korowód łodynek, dwójek, czwórek i ósemek przed oczami publiczności, która obiegła obydwa brzozi Budy mosty i zebrała się na przeciwnych szalaszach.

Wśród delegacji zauważyliśmy przedstawicieli Gryfa, Fritjofa, klubów gimnazjalnych oraz klubów Torunia i Poznania. Z przedstawicieli władz przybyli pp.: dr. Chmielarski, radca Kaszubowski i radca Hańczański, prezes Rady Miejskiej p. Beyer itd. Publiczności zabrały się tłumy.

Przed obchodem 35 rocznicy „Rerum novarum” w Bydgoszczy.

W dniu 13 maja, w święto Wniebowstąpienia Pańskiego, urządzą wszystkie miejscowe towarzystwa Katolickich Robotników Polskich

UROCZYSTY OBCHÓD dla uczczenia pamięci Wielkiego Papieża, Leona XIII,

który przed 35 laty wydał dnia 15 maja sławną po wszystkie czasy encyklikę „Rerum novarum”.

Na powyższą uroczystość zapraszamy władze nasze kościelne, wojskowe, państwowe i komunalne, również serdecznie zapraszamy i wzywamy wszystkie organizacje, związki i stowarzyszenia, które pracują w myśl encykliki „Rerum novarum”.

W dniu uroczystym zapomnijmy o wszelkich waśniach i sporach. Jeśli w dniu 13 maja setki i tysiące robotników wyszło na ulicę aby zadokumentować swą przynależność do Czerwonego Szendaru i programu Marksa, głoszącego nie nawiść klasową, to tem więcej my, którzy pracujemy na zasadach Kościoła Katolickiego w towarzystwach naszych powinniśmy nasz program chrześcijański, społeczny, miłości i braterstwa, wyznać publicznie.

Baczność, członkowie Ch. Zjedn. Zaw!

W uroczystym obchodzie rocznicy 35-lecia encykliki „Rerum novarum” biorą nasi członkowie gremjalny udział.

Uprasza się wszystkich o punktualne stawienie się do pochodu.

Punkt zborny o godz. 8.45 ul. Chrobrego narożnik Pl. Piastowski.

Zarząd Okręgowy Ch. Z. Z.

- (—) K. Koldowski, prezes okręgowy.
- (—) A. Gołąbek, sekretarz okręgowy.

Pięcioletnie Towarzystwa gimnastyczne „Sokół” Szwedersko.

W niedzielę, dnia 1 maja 1921 roku staraniem grona obywateli Szwedersko przy poparciu Okręgu założono Tow. gimnastyczne „Sokół” Bydgoszcz III Szwedersko. Na tymże zebraniu druh nacelnik Malczewski w pięknych słowach podkreślił znaczenie „Sokoła”. Wówczas to zgłosiło się na członków 63 druhów i druhni.

Pięć lat minęło od założenia Sokola Szwedersko. Z roku na rok praca w gnieździe postępowała naprzód, wydając bardzo ładne wyniki. Członków przybywało coraz więcej, tak, że na rok 1926 gniazdo liczy 121 członków; Tow. posiada własny sztandar ufundowany w roku 1922 i dobrze zaopatrzoną bibliotekę.

Pięcioletnie swego istnienia „Sokół” Szwedersko obchodził bardzo uroczystość. Rano o godz. 6 na boisku ogrodu Patzera odbyły się zawody gniazda, które trwały do godziny 10-tej pod baczny okiem delegata okręgu p. Jabłońskiego. Zbiórka Towarzystwa oraz jubilat odbyła się na dziedzińcu szkolnym przy ul. Dąbrowskiego, skąd odmaszerowano na Mszę świętą do kościoła parafjalnego, która celebrował ks. Słupiński. Po nabożeństwie odbyło się w sali parafjalnej uroczyste posiedzenie i zdanie sprawozdania z 5-cio letniej działalności Tow. Zebraniu przewodniczył prezes okręgowy drh. Malczewski, który w gorących słowach zachęcał młodzież sokola do pracy nad wychowaniem młodego pokolenia.

Z kolei składali Towarzystwu życzenia reprezentanci: Związku Hallerczyków Tow. Powstańców i Wojaków Szwedersko, Sokół IV, Sokół I, Towarzystwa obywateli, Tow. Robotników Polsko-katolickich, Tow. śpiewaczego Ura. św. Cecylii oraz przedstawiciel „Dziennika Bydgoskiego”, który też imieniem redakcji złożył gwóźdź pamiatkowy. Na zakończenie uroczystego posiedzenia odśpiewano „Boże coś Polskę”.

Po południu odbył w ogrodzie Patzera koncert, a wieczorem zabawa taneczna, które trwała do późnej nocy.

Zwraca się uwagę na rozporządzenie policyjne dotyczące zwalczania mższy krwistej, które ukaże się w najbliższym numerze Ordynika Urzędowego miasta Bydgoszczy.

Od redakcji. Aby wszyscy mogli korzystać z dobrodziejstw życia, ogłasza się odeszwe do Narodu, która znajduje się za tekstem.

Sprostowanie. W szaradzie 36 zamiast „kotu” ma być „kołtu”.

Wyłowienie topielca. Dziś rano z kanału przy 4-ej służbie wyłowiono zwłoki nieznanego mężczyzny około lat 40, przy którym znaleziono legitymację kościoła narodowego na nazwisko Jana Grabowskiego, zamieszkałego w Prądach. Nie stwierdzono jeszcze, czy w tym wypadku zachodził samobójstwo, czy też nieszczyśliwy wypadek. Zwłoki topielca przewieziono do kostnicy przy szosie szubińskiej.

Zapraszamy inteligencję, której sprawa robotnicza nie jest obojętną, tudzież naszych pracodawców — na nasz wspólny obchód.

Za Zarząd Okręgowy Towarzystw Katolickich Robotników Polskich:

Jan Cywiński, prezes; Teofil Modrakowski, sekretarz.

Tow. Robotników przy Farze: Piotr Modrakowski.

Tow. Robotników parafji św. Trójcy: Jan Gosiniecki.

Tow. Robotników parafji Serca Jezusa: Franciszek Bąk.

Tow. Robotników na Szwedersowie: Józef Zieliński.

Tow. Robotników na Bielawkach: Konstancy Jasieniecki.

Tow. Robotników w Czyżkówku: Franciszek Wiśniewski.

Program przewiduje rano o 9-tej biórkę na placu Piastowskim, skąd pochód towarzystw z sztandarami na uroczyste nabożeństwo do Fary, poczem w Ognisku odbędzie się zebranie uroczyste.

Związek Pracowników Kupieckich. Tradycyjna wycieczka odbędzie się w święto Wniebowstąpienia Pańskiego. Uprasza się wszystkich członków, chcących brać udział w wycieczce, zgłosić się najpóźniej do wtorku dnia 11. bm. w Sekretarjacie przy ul. Mazowieckiej 43.

Aresztowano w sobotę i niedzielę 3 złodziei, 6 kobiet za przekroczenie przepisów policyjno obyczajowych, 4 włóczęgów, 1 żebraka, 1 pijaka i 1 osusta.

Policja na Nakła donosi, że przeprowadzona sekcja zwłok Antoniny Mikołajewskiej z Sadek ustaliła, iż zmarła ona śmiercią naturalną. Sine znaki na szyi pochodziły od chustki.

Ostrzeżę się przed oszustem, 17-letnim Janem Fryśnym bez stałego miejsca zamieszkania, który objeżdża różne miejscowości, gdzie przedstawia się jako akwizytor i inkasent artystki malarki Gabryeli Przysieckiej, zamieszkałej w Lesznie. Zbiera on bezprawnie zamówienia na portrety, rysunki i pobiera załiczki. W razie schwytania Fryśnego, należy oddać go do najbliższego posterunku policji państwowej.

PROGRAM W KINACH.

Kino Nowości dzisiaj wyświetla wspaniały dramat pt. „Jazzband” i nadprogram 2-aktową komedję.

Trzy kobiety, film tragikomicznej treści cieszący się powodzeniem w kinie Kristal wyświetlony będzie dziś po raz ostatni, również nadprogram z komedją pt. „Zozo i teściowa”, bardzo komiczna, dziennik Pathe i aktualności jeżdźe z ekranu.

Królewski Lewelas, znakomicie bawiący publiczność w kinie „Marysia” dzisiaj ostatni dzień wyświetlany jest w uzupełnieniu przed Tarzana wśród małp.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

Jan Rermella, Wejherowo. Sprawa poruszana przez pana, zajmowaliśmy się już kilkakrotnie. Listu, ze względu na słabą formę umieścić nie możemy. Pozdrawiamy.

Z sali sądowej.

Za kradzież zboża.

Ze spichlerza firmy „Merkur” w Keyni w tajemniczy sposób ginęło zboże. Spichlerz był stałe na noc zamknięty, a mimo tego zauważono brak zboża. Tak trwałoby przez kilka miesięcy w roku 1925. Właściciele firmy „Merkur” p. Zieliński przypuszczali, że Jan Wietrzykowski, mistrz dekarski z Keyni, okrada spichlerz i postanowili go śledzić.

Dnia 8 grudnia 1925 roku wieczorem, skryci w pokoju pp. Zieliński i Burdajewicz zauważyli, jak jakiś osobnik latarka elektryczną oświecał podwórze, a następnie szybko udał się drzwi spichlerza które otworzył i po chwili wyniósł worek zboża, oddał go czekającej za murem kobiecie i wrócił po dalszy łup do spichlerza. W tym momencie wybiegli z ukrycia Zieliński i Burdajewicz, zamknęli złodzieja na spicherzu i przytrzymałi ową kobietę, która, jak się okazało była Władysława Rybakowa, żona restauratora, właścicielka nieruchomości. Przywołana policja stwierdziła, że zamkniętym na spicherzu złodziejem jest Jan Wietrzykowski, mistrz dekarski. Rewizja dokonana u Rybaków dała nadszodowane wyniki. Znaleziono tam większą ilość zboża pochodzącego z kradzieży u firmy „Merkur”. Sprawę skierowano do Sądu w Bydgoszczy, który skazał Wietrzykowskiego za ciężką kradzież na 4 miesiące więzienia. Władysława Rybakowa uznano winną występku paserstwa i zasądzono ją na 2 miesiące więzienia z zamiana na 900 złotych grzywny.

Z ostatniej chwili.

Dalsze kandydatury. Warszawa, 10. 5. (AW) Ogólnie uważają, że kandydatem czwórki byłej koalicji na premjera jest obecnie poseł Witos, mniej pewnie zaś wymieniają postów Chacińskiego i Głabińskiego.

St. Grabski jako „dziecibójca”.

Warszawa, 10. 5. (Tel. wł.) Gdy Stanisław Grabski wychodził wczoraj z Sejmu na ulicę, zastąpił mu drogę jakiś nieznany człowiek i trzykrotnie splunąłwszy przed nim, zawołał: „Hańba ci, zgubiłeś moje dziecko!” Okazało się, że prowokator nazywa się Wacław Granecki, kupiec leśny z Sarn. Jutro Granecki stanie przed sądem.

Zabójstwa i samobójstwa w wojsku.

Lwów, 10. 5. (AW) Wczoraj w Żółkwi zdarzył się tragiczny wypadek, który pociągnął za sobą śmierć dwojga osób i ciężkie poranienie jednej. Dowódca 6 p. strz. konnych, pułk. Obiedziński, w czasie robienia wymówek sierżantowi swego pułku Kisieleckiemu, został przez tego zastrzelony, poczem Kisielecki podobno zupełnie pijany pobiegł do stajni i zabił tam wystrzałem z rewolweru znajdującego się tam sierżanta a wreszcie usiłował popełnić samobójstwo, raniąc się ciężko w skroń. Ze Lwowa wyjechała komisja, celem przeprowadzenia śledztwa.

Warszawa, 10. 5. (Tel. wł.) Instruktor Oficerskiej Szkoły Inżynierskiej, por. Adam Kasperski, usiłował dokonać samobójstwa. Ciężko ranego w pierś przewieziono do Szpitala Okręgowego. Przyczyny rozpoczęliwego kroku nieznane.

Wywóz mięsa polskiego do Łotwy.

Wilno, 9. 5. (A. W.) W ostatnich dniach dał się zauważyć ogromny wywóz mięsa do Łotwy, co wywołało zwyżkę cen na mięsnym rynku w Wilnie.

Niemcy obawiają się polonizacji swoich Kresów wschodnich.

Berlin, 9. 5. PAT. Z okazji zbliżających się rokowań polsko-niemieckich w sprawach emigracyjnych część prasy niemieckiej, a zwłaszcza prasy liberalnej, zbliżonej do demokratów, omawia niebezpieczeństwo, wynikające z rzekomej polonizacji Niemców — w związku z imigracją robotników rolnych polskich i żąda ograniczenia ich dopływu, a nawet zupełnego zakazu przyjazdu robotników z Polski. Radykalny „Montags-Morgen”, omawiając tę sprawę, pisze, że radykalnem rozstrzygnięciem kwestji byłoby przeprowadzenia daleko idącej reformy rolnej zarówno w Polsce, jak i w Niemczech, co dałoby zajęcie robotnikom rolnym polskim, a jednocześnie doprowadziłoby do zniknięcia latyfundiów pruskich, opartych na złe wynagradzanej pracy robotników obcych. W przeciwnym razie — pisze „Montags-Morgen” — kresom wschodnim Niemiec, niegdys zgermanizowanym, grozi obecnie proces polonizacji.

Walne zebranie Czytelni dla Kobiet odbędzie się dziś, w poniedziałek, dnia 10 bm. o godz. 5 po poł. w lokalu własnym przy ul. Krasieńskiego nr. 14.

Porządek obrad: 1) zagajenie, 2) wybór prezjdum, 3) sprawozdanie sekretarki, 4) sprawozdanie skarbniczki 5) sprawozdanie bibliotekarki, 6) sprawozdanie przewodniczącej sekcji niezależnych dochodów, 7) wybór nowego zarządu, 8) komunikaty Związku, 9) wolne głosy. Prosimy członkinie o liczne przybycie. Zarząd.

Zebranie prezesów Towarzystw Katolickich w Bydgoszczy we wtorek, 11-go b. m. wieczorem o godz. 6-tej, w salce przy Farze. Sprawa obchodu encykliki „Rerum novarum”. Zarząd Okręgowy.

Urzędowa ceduła z dnia 8. 5. 1926 r.

Papiery procentowe:

Kurs w złotych (za 1000 mk. nom.)

80/0 dolarowe listy Poznańskie Ziemstwa Kredytow. 6,50 — (za 1 dolar.)

60/0 listy zbożowe Poznańskiego Ziemstwa Kredytow. 10,50 (za 1 ctr. mtr)

Akcje przemysłowe:

Kurs w złotych (za 1000 mk. nom.)

Herzfeld-Viktoria I—III em. 2,—

Lubań, Fabryka przetworów ziemn. I—IV em 60,00

Dr. Roman May I—V em. 24,00

„Unja” (dawnie Ventzki) I—III em. 3,—

Wydawnia Chemiczna I—VI em. 0,55

Zjednoczone Browary Grodziskie I—IV em. 0,90

Tendencja: na akcje mocna na papiery procentowe słabsza.

Z gospodarstwa wiejskiego.

Za rychło jeszcze pisać o sprzęcie traw i koniczyny, wobec tego pomówimy dzisiaj o chowie młodocianego bydła. Jest przestarzały zwyczaj u rolników zostawiać cielę przy krowie dłuższy czas, mianowicie, jeżeli ma być chowane i to nawet w ten sposób, że lata swobodnie po oborze, a wtenczas, gdy cielak wzmocnie się, ssie nie tylko swoją matkę, ale i inne dojne krowy. Jest to karygodny zwyczaj, który najczęściej cielakowi zaszkodzi przez nadmiar pokarmu, a i dla krowy jest niezdrowy, bo wstrzymuje mleko i nie pozwoli się doszcześnie wydoić. Przedewszystkiem zaś kosztuje kieszeń właściciela, który ponosi stratę w razie padnięcia cielaka i ubytku mleka. Cielę powinno być zaraz od krowy odsadzone do osobnej przegrrody na suchą słomę i po pewnym czasie, gdy krowa wypocznie, powinien dostać od matki na spróbowanie 1/2—1 litra mleka, tak zwanej siany. Pierwsze strzyki z każdego cycka trzeba wypuścić na podściółkę, bo przez długie niedojenie cielnej krowy zatrzymuje się brud w otworach cycków i mogą się wytworzyć zarazki, które często spowodują zatrucie cielęcia, co się okazuje przez natchmiastowe rozwolnienie. W tym celu jest dobrze całe wymię krowy umyć przed dojeniem letnią wodą.

Przez pierwsze trzy dni powinno cielę dostać mleko od swej matki, a i później, jeżeli nie ma w oborze za wiele cieląt do pojenia, ale na ogół jest to przestrzeżenie zbyt ostrym. Na dzień cielę dostaje zwykle trzy razy mleko, w zupełnie intensywnych gospodarstwach tylko dwa razy dziennie i to w pierwszych trzech dniach 2—3 litry, a potem przystępuje się co trzeci dzień po jednym litrze, aż do dziewięciu litrów. Po trzech tygodniach powinien cielak mieć już w korytku lub za drabeczką miękkie siano a najlepiej koniczynę i uczy się po mału jeść, w piątym tygodniu można mu już posypać w korytko owsa, a w szóstym dolewać się już odtłuszczonego mleka w ten sposób, że po ośmiu tygodniach nie potrzebuje dostawać tłustego mleka i powinien już mieć wodę w swem zagrodzeniu. W gospodarstwach mniejszych, gdzie bardzo chodzi o wydajność mleka, można dawać po czwartym tygodniu cielęciu gotowane siemię, zupę ze śrutu grochowego i owsianego, najpierw z mlekiem, a później samą, ale trzeba bardzo na to zwracać, by zupa nie była za gorącą, a nie poić w jednym korycie więcej cieląt, gdyż nie każde równo pije, tak, że łakome od razu się przepoją i chorują, a często i zdechną. Gdy cielę już dobrze owiesi i nie poić w jednym korycie lub siemiennej, należy dać dziennie 1 funt owsa czystego z domieszką łyżeczki kredy szlamowej albo połowę wapna fosforowego na wzmocnienie kości. Siano dobrego powinno mieć cielę zawsze poddostatkiem, jako też i świeżej wody. Zagrodzenie dla cieląt powinno być obszerne, żeby cielę mogło się swobodnie poruszać, co bardzo oddziałuje na wzrost, a latem muszą mieć okólnik na świeżem powietrzu, o ile możliwości na słońcu, jednakowoż w jednym rogu zacienionem, żeby mógł sobie w cieniu w czasie gorącości wypocząć. Na pastwisko nie powinny cielaki w pierwszym roku wcale być wypuszczone, a nawet zielonego dostawać, najwyżej raz na dzień i to lucernią albo wyrosniętą koniczyną, ostatecznie młodą, miękką trawę, gdyż przy zielonej paszy każde bydło choruje, a mianowicie cielę nierozwinięte w pierwszym roku, co na rozwój i wzrost ujemny wpływ wywiera. Stadniki na chów powinny po pół roku w oddzielnych zagrodach leżeć i lepiej być pasione, jałówki nie przedeć dopuszczane do stadników, jak do dwóch lat skończonych. Nie jeden z mniejszych rolników powie, że takie chowanie bydła jest za kosztowne i nie każdy może warunkom opisanym chowu wydołać, ale ja mu na to odpowiem, że lepiej o połowę mniej cieląt chować, ale racjonalnie, bo z tego większy zysk, a mniejszy zachód i koszt, a w ten sposób chowane cielęta dochodzą po dwóch latach do 12 ctr. a i dochówek jest coraz lepszy i wydajność mleka większa. Ale jak się widzi cielę w tak ciasnym zagrodzeniu, że się zaledwie obrócić może, stęchle siano w korycie i pod korytem, a przytem ubrudzone w gnojówce, to nie można się dziwić, że tak chowane bydła i po trzech latach z biedą 8 centnarów dociągnie; krowy dwuletnie nie wydadzą nad 6 litrów mleka dziennie, a ułożone cielę i 60 funtów nie waży. Więcej zastanowienia i obliczenia przy chowie bydła, a mianowicie w mniejszych gospodarstwach, postarania się o wspólne, rasowe stadniki; wspólnymi siłami można więcej zdziałać, a w tym przypadku i powiat i izba rolnicza dają zapomogi.

Budżet dla robotników rolnych.

za czas od 1-go kwietnia do 31-go lipca 1926

Niżej podpisane związki uzgodniły przeliczenie budżetu dla robotników rolnych za czas od 1-go kwietnia do 31-go lipca 1926 roku:

Budżet deputatnika:

21 ctr. żyta — a 12 zł.	252 zł.
6 ctr. jęczmienia — a 12 zł.	72 zł.
3 ctr. pszenicy — a 20 zł.	60 zł.
2 ctr. grochu — a 15 zł.	30 zł.
60 ctr. kartofli — a 1,30 zł.	78 zł.
1 morga roli	60 zł.
30 pr. kapuśnika	16 zł.
Utrzymanie jednej krowy	180 zł.
Ze suche stanie krowy — 90 ltr. mleka	18 zł.
Mieszkanie	60 zł.
Opał	110 zł.
Zasługi	108 zł.

1.044 zł.

1.044,— zł. za 300 dni dziennego zarobku, czyli na dzień 3,48 zł.

Chalupnicy:

8 ctr. żyta — a 12 zł.	96 zł.
2 ctr. jęczmienia — 12 zł.	24 zł.
1 ctr. pszenicy — a 20 zł.	20 zł.
1 ctr. grochu — a 15 zł.	15 zł.
2 morgi roli — a 60 zł.	120 zł.
2 wolne furmanki — a 11 zł.	22 zł.
Dzionka — a 1,80 zł.	540 zł.

837 zł.

837,— złotych — 300 dni = 2,79 złotych dziennie.

Budżet zaciężników:

Zboże 6 ctr. — a 12 zł.	72 zł.
Rola resp. ziemniaki 20 — a 1,30 zł.	26 zł.
1 metr szczapów	10 zł.

108 zł.

108,— złotych — 300 dni = 0,36 złotych dziennie.

Wartość dziennego deputatu: kat. 1b — 0,36 zł., zarobek dzienny 0,50 zł., razem dziennie 0,86 zł., na godz. 9 gr.

Wartość dziennego deputatu: kat. 2a — 0,36 zł., zarobek dzienny 0,85 zł., razem dziennie 1,21 zł., na godz. 13 gr.

Wartość dziennego deputatu: kat. 2-b — 0,36 zł., zarobek dzienny 1,— zł., razem dziennie 1,36 zł., na godz. 14 gr.

Wartość dziennego deputatu: kat. 3 — 0,36 zł., zarobek dzienny 1,20 zł., razem dziennie 1,56 zł., na godz. 17 gr.

Wartość dziennego deputatu: kat. 4 — 0,36 zł., zarobek dzienny 1,75 zł., razem dziennie 2,11 zł., na godz. 20 gr.

Budżet dla sezonowych miejscowych i zamiejscowych par. 5 tygodniowo.

30 funtów kartofli, 3 1/2 ltr. mleka tłustego, 7 funtów chleba, 1 funt kaszy, 2 funty grochu, 2 funty maki, 1/2 funta soli, opał, mieszkanie, kucharka, 1/2 razem 480,— zł. = 0,80 zł. dziennego deputatu.

Wartość dziennego deputatu: kat. 1 — 0,80 zł., zarobek dzienny got. 2,20 zł., razem dziennie 3,— zł., na godz. 32 gr.

Wartość dziennego deputatu: kat. 2 — 0,80 zł., zarobek dzienny got. 1,40 zł., razem dziennie 2,20 zł., na godz. 23 gr.

Wartość dziennego deputatu: kat. 3 — 0,80 zł., zarobek dzienny got. 1,10 zł., razem dziennie 1,90 zł., na godz. 20 gr.

Budżet dla miejscowych par. 10.

8 ctr. żyta, 2 ctr. jęczmienia, 1 ctr. pszenicy, 1 ctr. grochu, 30 ctr. kartofli, 2 metr. drzewa, czyli razem 240,— zł.

Wartość dziennego deputatu: kat. 1 — 0,80 zł., zarobek dzienny got. 2,20 zł., razem dziennie 3,— zł., na godz. 32 gr.

Wartość dziennego deputatu: kat. 2 — 0,80 zł., zarobek dzienny got. 1,40 zł., razem dziennie 2,20 zł., na godz. 23 gr.

Wartość dziennego deputatu: kat. 3 — 0,80 zł., zarobek dzienny got. 1,10 zł., razem dziennie 1,90 zł., na godz. 20 gr.

Za Wielkopolskie Tow. Rolnicze:

(—) St. Fragstein.

Za Arbeitgeberverband:

(—) W. Friderici.

Za Zjednoczenie Zawodowe Polskie:

(—) Poraziński.

Za Chrześcijańskie Zjednocz. Zawodowe:

(—) St. Breskiński.

W sprawie kontyngentu wwozowego.

Miejski Urząd Targu Poznańskiego komunikuje, że uzyskał kontyngent wwozowy na transakcje zawarte na Targu. Formalności z tem związane załatwia się w gmachu administracyjnym Targu Poznańskiego. Kontyngent ten wynosi 10 procent ogólnego kontyngentu wwozowego na III kwartał 1926 roku

Wojewoda pomorski dziękuje za życzenia.

Toruń, 9. 5. (Tel. wł.) Pan wojewoda pomorski nie mogąc podziękować osobiście wszystkim sferom społeczeństwa za dowody pamięci i życzliwości z okazji jego imienia, wyraża niniejszem wszystkim najserdeczniejsze podziękowanie.

Wręczoną panu wojewodzie do jego dyspozycji sumę 445 zł., zebrałą z okazji jego imienia przez policję państwową, stowarzyszenie urzędników i personel urzędniczy starostwa w Toruniu, rozdzielił przedtem według zlecenia p. wojewody między najwięcej potrzebujących doraźnej pomocy urzędników.

Sprawy rybackie.

W gospodarstwach karpionych zachodniej Małopolski wybuchła dżuma. Na miejsce wyjechała specjalna komisja celem obmyślenia środków zaradczych.

Związek Kółek Rolniczych Ziemi Wileńskiej obradował nad uregulowaniem spraw rybołówstwa w związku ze zmniejszeniem się kredytów rządowych na te cele. Wileńszczyna ma ogółem wód jeziorowych 80.000 ha, które mogłyby dawać 4.000.000 kg. ryb, gdy dziś poławia się w nich ledwie 1.000.000 kg.

Likwidujący się zakład państwowy zarybiania wód w Chojnicach ma być w najbliższej przyszłości odstąpiony osobie prywatnej lub instytucji społecznej.

Państwowa wylęgarnia ryb w Pucku, pracująca od czasu przejścia przez władze polskie szczególnie intensywnie, wypuściła w tym roku jeden milion narybku siei wędrownej do zatoki Puckiej.

Badania prowadzone przez wylęgarnię wykazały, że różnica pomiędzy sieją wędrowną a sieją stawową jest minimalna, użyto więc w części narybek siei stawowej.

O intensywności produkcji Państwowej Wylęgarni świadczy fakt, iż za czasów niemieckich roczna produkcja nie przekraczała nigdy ćwierć miliona narybku.

ZMARLI:

Sp. Feliks Woźniak z Inowrocławia.
Sp. Michał Michałowski z Inowrocławia.
Sp. Stanisław Kurzawski w Krotoszinie.
Sp. X. Hipolit Kowalski, proboszcz w Włoszynie.
Sp. Edward hr. Raczyński, lat 78, właściciel dóbr Rogalińskich, zmarł w Krakowie.

Podziękowanie.

W lutym br. odbyła się na rzecz Związku Cywilnych Niewidomych w Bydgoszczy wenta pod nazwą „Japonia w Bydgoszczy”, której czysty zysk wynoszący 5616,48 zł. przeznaczylimy na zakup narzędzi rzemieślniczych i na zapomogi dla bezrobotnych niewidomych.

W pierwszym rzędzie składamy najserdeczniejsze podziękowanie p. dyr. Kowalskiej M. Szk. Handlowej za łaskawe przyczynienie się do urozmaicenia programu jak i szanownemu nauczycielstwu bydgoskiemu, które bezinteresownie dopomogło do gustownego udekorowania sali i kiosków w stylu japońskim, poświęcając tej sprawie dużo żmudnej lecz artystycznej pracy.

Niemniej należy się z tego miejsca serdeczne podziękowanie wszystkim szlachetnym paniom „Komitetu” za ich bezinteresowną pracę społeczną, jako też za łask. ofiarowaną pomoc jak pp.: Mazgajowej, Łuczakowej, Idzikowskiej, Ćzucowej, Brauerowej, Wojkowej, Poczekajowej, Żurawskiej, Reszkównie, Mlynarczykowej, Tauchertowej, Gatysowej, Salatyńskiej, Łaganowskiej, Jędrzejewskiej, Nagłowej, Baranowskiej, Szukalskiej, Orlińskiej, Pitakowej, Nowakowej, Lenertowej, Heitnerowej, Jaworowiczowej, Jaranowskiej, Zimochowej, Kieroińskiej, Sokołowskiej, Drewkowej, Szumińskiej i in., pani Kuźkowej za nieprzyjemną, lecz nader owocną pracę zbierania różnych przedmiotów i datków dla „Koła szczęścia”, państwu Chmielewskim za dodatnią i bezinteresowną pracę i zapobiegliwość około „Koła szczęścia”.

Trudno wliczyć wszystkich szlachetnych ofiarodawców, którzy się przyczynili do dobrego sukcesu jak: Fabryce Porcelany i Wyrobów Ceramicznych w Cmielowie, Sp. Akc. Wytworzenia w Chodzieży za jedną skrzynię porcelany. Firmie Świłek Bydgoszcz za bezinteresowne założenie światła elektrycznego w kioskach. Firmie Butowski i Śka w Bydgoszczy za użyczenie reflektorów i baterji, Wielkopolskiej Papierni Bydgoszcz za tekturę i papier do dekoracji sali. Firmie Böhme za drzewka do dekoracji sceny i innym.

W końcu składamy najserdeczniejsze podziękowanie całemu obywatelstwu bydgoskiemu, wszystkim gościom, którzy raczyli zrozumieć potrzeby niewidomych i nam przez swoje przybycie łask. dopomogli. Równocześnie prosimy gorąco szan. obywatelstwo miasta Bydgoszczy, które ze swej ofiarności i dobroci znana o łaskawą dalszą pomoc i wspieranie naszej pieczy poruczonych.

Związek Cywilnych Niewidomych w Bydgoszczy.

Z ŻYCIA TOWARZYSTW.

Sokół I. Dziś o 8 zebranie ogólne u Patzera.

Podoficerowie Rezerwy. Zebranie miesięczne we wtorek, 11 bm. o 7 wiecz. w Strzelnicy. Upraszają się wszystkich członków o gremjalne przybycie. Goście i sympatycy mile widziani.

Sokół Bydgoszcz V Okole — Wilczak. Zebranie w środę, 12 bm. o 7 wiecz. w Domu Katolickim (Miedza 2). Z powodu bardzo ważnych spraw uprasza się o liczny udział. Zebranie zarządu o godz. 6 w tem samym miejscu.

Tow. śpiewu św. Wojciecha. Nadzwyczajna lekcja śpiewu i krótkie zebranie we wtorek, 11 bm. po majowym nabożeństwie.

Tow. Młodzieży „Mönsalvat”. Zebranie plenarne w piątek, 14 bm. o 8 wiecz. w Kasynie Cywilnem, ul. Gdańska 160 a. Zebranie zarządu tamże o godz. 7-mej.

Tow. Powstańców i Wojaków „Macierz”. Zebranie plenarne odbędzie się dziś w poniedziałek o godzinie 7-mej. Na porządku obrad bardzo ważne sprawy. Komplet pożąany.

Tow. Uczniów Kupieckich. Zebranie zarządu odbędzie się w środę, dnia 12 bm. w sekretarjacie, ul. Mazowiecka 43. Komplet pożąany.

Tow. śpiewu „Lutnia”. W poniedziałek, 10. bm. o godz. 8 wiecz. zebranie zarządu w lokalu p. Jarnatha, ul. Jana Kazimierza.

Baczność, piekarze polscy! Lektcja śpiewu w poniedziałek, 10. bm. o godz. 5. popoł. w lokalu p. Jarnatha. Komplet pożąany.

Zebranie pracowników elektryków i tramwaju we wtorek, 11 bm. wieczorem o godz. 6 w lokalu p. Żółkiewicza przy ul. Śniadeckich nar. Sieukiewicza. Na porządku obrad sprawy zarobkowe, wynikające z nowego regulaminu pracy elektryków. Referat wygłosi sekretarz okr. drh A. Gołabek.

Towarzystwo Przyjaciół Szkoły Oficerskiej w Bydgoszczy. Walne roczne zebranie odbędzie się w poniedziałek, dnia 10. bm. o godz. 8. wiecz. w Resursie Kupieckiej przy ul. Jagiellońskiej, wejście przez Sekretariat Związku Tow. Kupieckich, z bramy na prawo. W razie braku dostatecznej liczby członków o godz. 8, odbędzie się zebranie o godz. 8.30 bez względu na liczbę obecnych.

PIERANIE, pow. Inowrocław. Zebranie Chrz. Zjedn. Zaw. robotników rolnych odbędzie się w niedzielę, dnia 16. bm. o godz. 12 w południe po nabożeństwie w Pieranie w salce parafjalnej. Sprawy ważne: zarobkowe, ekonomiczne. Ref. Krzemianowski, sekretarz obwod. z Inowrocławia. O jaknajliczniejszy udział uprasza Zarząd.

NOTOWANIA

Gieldy Płodów Rolniczych w Poznaniu z dnia 8 maja 1926 r.

Warunek: Handel hurt. fr. st. za ładunki wag, dost zaraz za 100 kg. w złotych

Zyto	33,00—34,00	Pszenica	53,00—55,00
Owies	—	—	34,00—36,00
Jęczmień	—32,—	Jęczm. brow.	31,50—33,50
Mąka żytnia 70%	—	— z workami	— 49,50
— 65%	—	—	— 51,00
Mąka pszenna 65%	—	—	— 79,00—82,00
Otręby żytnie 26,50—27,50	—	Otręby pszen.	—
Ziemniaki jadalne	—	—	— 3,85
Ziemniaki fabryczne	—	—	— 3,30

Bank Polski płaci w dniu 10. 5. za:

dolary amerykańskie	10,38
funt sterlingowy	50,47
franki szwajcarskie	201,05
franki francuskie	32,73
marki niemieckie	247,00
guldeny gdańskie	200,27
korony czeskie	30,80
szylingi austriackie	146,71

Wartość złota. Pan minister skarbu ustalił wartość jednego grama złota na dzień 10 maja 1926 roku na 6 złotych 91,21 groszy.

Stan pogody.

Dzień i godz.	Ciśnienie powietrza 700 mm+	Temp. pow. O. C.	Zachm. 0—10	Kierunek i siła wiatru
9. 5. 1 poł.	49,3	7,4	10	W. 2,6
9. 5. 9 wiecz.	49,3	7,4	10	S. W. 0,4
10. 5. 7 rano	50,3	6,5	0	S. S. W. 3,8

Temperatura doby ubiegłej: średnia 7,6 najwyższa 11,3 najniższa 2,7 Wysokość opadu 0,0

Odezwa do Narodu.

Narodzie! Godłem do Ciebie tyła że i głuchy by słyszał, bracie, a Ty Narodzie zakamiłszy ani rus — wiec stuchaj: kiedy cheś, bracie stracić trojki to nieś ja swoim, a do Mimioszków nie chodź, bo uni Ci tyż zrobic nie dajom. Cheś mie obrozi - dej sie odebrać a.e przydz dumnie sum albo z familjum; zrobie za tianochel! Jo cekam Was narodzie, jo swój Polok 11009 co przecinął na Gdańskum 38. Studjo.

Dnia 7 maja 1926 r. zmarł po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzony Sakramentami św. 5. p.

Michał Czajkowski
emerytowany pułkownik,
członek Bydgoskiego Klubu Szachistów.
Cześć Jego pamięci! F-1293
Bydgoski Klub Szachistów.

Umożliwiam każdemu 10882
kupno nagrobków

dla swoich ukochanych Zmarłych po najtańszej cenie w najlepszym wykonaniu oraz na bardzo korzystnych warunkach spłaty!

G. Wodsack,
mistrz-rzeźbiarz kamieniarski
Bydgoszcz, ul. Dworcowa 79.

Przetarg przymusowy.

Nieruchomość położona w Bydgoszczy, ulica Kościelna 7, stanowiąca dom mieszkalny z podwórzem i stajniami, obszaru 3 a 60 m² zapisana pod nr. 1824 matrykuły podatku gruntowego, nr. 741 księgi podatku domowego rocznej wartości użytkowej 2880 mk. i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Bydgoszcz tom III karta 144 na imię Marty Szarmachowej w Bydgoszczy, ul. Kościelna 7, zostanie

dnia 1 lipca 1926 o godzinie 10 przedpoł. wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 12.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 27. 4. 1926 r.

Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z nimi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert, i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyli im przeczyć. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po rozszczeniu wierzycieli i innych prawach.

Zaleca się na dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie, albo do protokołu sekretarza sądownego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybliżenia targu, postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna

Bydgoszcz, dnia 27 kwietnia 1926 r.,
Sąd Powiatowy. (11329)

Obwieszczenie.

W sprawie upadłościowej nad majątkiem firmy „Szwedpol” właśc. Iwar Malmberg, w Bydgoszczy wyznaczono termin celem badania pretensji dodatkowo zgłoszonych na dzień

1 czerwca 1926 r. o godzinie 10 przed południem w Sądzie Powiatowym w Bydgoszczy, pokój nr. 12.
Bydgoszcz, dnia 1 maja 1926 r. 11328
Sekretarz Sądu Powiatowego.

Obwieszczenie.

W tut. rejestrze handlowym pod nr. 133 R.H.A. zaistniała zmiana firmy „Buchdruckerei in Nakel” która obecnie brzmi: Drukarnia Nadnotecka, właściciel Otto Brewing.

Nakło, dnia 19 kwietnia 1926 r. 11331
Sąd Powiatowy.

Przetarg przymusowy.

W środę, dnia 12 maja 1926 r. o godzinie 10 przed południem sprzedawane będą przy ulicy Gdańskiej 36, najwięcej dającym za natychmiastową zapłatą następujące przedmioty:

1 samochód marki „Mathier” Pz. 136882.
1 „ z kotłami zapasowymi. ” Pz. 40376

Powyższe przedmioty można obejrzeć godzinę przed licytacją.

Bydgoszcz, dnia 8. V. 1926 r. 11337
Oddział Egzekucyjny.
przy Magistracie miasta Bydgoszczy.
(—) Wache, Radca miejski.

Sprzedaż przymusowa.

W środę, dnia 12 maja 1926 r. o godzinie 11 przed południem będą sprzedawać w Łegnowie, pow. Bydgoszcz, w firmie Wielkopolskiej Hucie Szkła najwięcej dającym i za gotówkę: 11369

14000 butelek litrowych i półlitrowych.
Preuschhoff, kom. sądowy w Bydgoszczy.

Przeniosłem moje biuro adwokackie z Koronowa
do Bydgoszczy,
Wielki Rynek 1.
Telefon 915.
D. Kaszyński, adwokat

Osiadłem się
jako (11339)
adwokat
z siedzibą we Wrzesni przy ul. Poznańskiej 5
Telefon 415
Roman Mazur, były Naczelnik Sądu.

Dbajcie o swoje zdrowie!

„Szwajcarskie Gorzkie Zioła” (z marką „Kogut” są stosowane przy chorobach żołądka, kiszek, obstrukcji i kamieniach żółciowych. — „Szwajcarskie Gorzkie Zioła” są naturalnym i bogatym w środki przeciwzapalne i działające na funkcje organów trawienia i działają ściśle przeciwko otyłości. „Szwajcarskie Gorzkie Zioła” pobudzają apetyt. Sprzedają apteki i składy apteczne po złotych 1.50 za pudełko. — Skład główny apteka A. Gąseckiego w Warszawie, ul. Leszna 41. Wysyłamy na mniej 2 pudełka po otrzymaniu zł. 4.30 (z przesyłką). (673)

Najsilniejsze bóle głowy usuwa

PROSEK OD BÓLU GŁOWY
DLA DOROSŁYCH znak fabr. **KOWALSKINA**
LABOR. CHEM.-FARMAC. **AP. KOWALSKI A.K.**
W WARSZAWIE

Najsilniejsze bóle głowy usuwa

27490

Sprzedż przymusowa.

Dnia 11. 5. 26 o godz. 11 1/2 przedpoł sprzedawane będą przy ul. Grunwaldzkiej 88 najwięcej dającemu za gotówkę:

urządzenie sklepowe
1 szafę za szkłem.
11368 Malak kom. sądowy w Bydgoszczy.

Poszukujemy natychmiast
doświadczonego fachowca branży drzewnej.

Curiculum vitae z podaniem wysokości żadanego wynagrodzenia wysłać do: „Przechowo” Młyny i Tartaki Tow. Akc. w Przechowie, powiat Świecie n/W. (11358)

Dla większego przedsiębiorstwa może się zgłosić

samodzielna książkowa
zaraz lub od 15 bm. z podaniem pensji przy wolnym utrzymaniu i z dołączeniem fotografii. Zgłoszenia do ekspedycji Dziennika Bydgoskiego pod „11154”. 11154

Pamiętajcie o bezrobotnych.

DRUKARNIA BYDGOSKA SP. A.
WYDAWNICTWO „DZIENNIKA BYDGOSKIEGO”

WSZELKIE DRUKI
WYKONUJE SIĘ
SZYBKO, GUSTOWNIE
i PO NADER NISKICH CENACH

OPRAWA KSIĄŻEK
ORAZ WYKONANIE
WSZELKICH PRAC
INTROLIGATORSK.
SZYBKO I TANIO

BYDGOSZCZ, POZNAŃSKA NR. 30
TELEFON ADMINISTR. 315 :: TELEFON REDAKCJI 326

Podarki do Komunii św.
Zegarki Różańce 11209
Branzoletki Medaliki
Pierścionki Torebki i t. d.
w złocie, srebrze i alpacie znane z doborowego gustu,
kupuje się tylko w magazynie jubilersko - złotniczym

H. & M. Garczyńskie, Bydgoszcz
Plac Teatralny 4, naprzeciw Teatru Miejskiego
Ceny najniższe. . . . Wybór największy.

Licytacja.
Państwowe Nadleśnictwo Warlubie pow. Świecie
sprzedawać będzie w sali p. Popiawskiego w Warlubie o godzinie 9-tej przed połudn.

budulec, dragi i opał
dnia 17 maja 1926 r.
dnia 7 czerwca 1926 r.
dnia 22 czerwca 1926 r.
11330 Nadleśniczy.

Nadleśnictwo Jachcice
sprzedaj dnia 17 (poniedziałek) maja 1926 r. przed południem o godzinie 9,30 w lokalu p. Redlaka, Bydgoszcz, ul. Toruńska 185,

przez licytację
drewno opałowe

z leśnictw: Jasiniec, Bocianowo i Zaczysze.
Płacić należy rendantowi obecnemu przy sprzedaży.
11334 Nadleśniczy.

Towarzystwo Rolniczo-Handlowe z o. p. Pelplin
Składnice: Starogard, Skarszewy, Gniew
kupuje i sprzedaje wszelkie produkty rolne zamienia zboża na wyroby młynarskie z własnego młyna.
Równocześnie donosimy Szan. Klienteli, iż otworzyliśmy u oberzysty p. Fr. Cieśliewskiego w Opaleniu 11354

składnicę z sprzedają produktów młynarskich oraz wymiany zboża.

Agentura
„Dziennika Bydgoskiego” w Chełmnie.
Kociniowski
Kiosk (10378)
— Chełmno. —
Sprzedaj luzna. Przyjmowanie ogłoszeń.
Dziennik można nabyć już od 7 wiecz.

Każdą ilość jaj
kupuje i płaci dzienną cenę (F-17)
J. Radtke i Ska,
Pomorska 7. Tel. 926.

Poszukuję kupna piekarni w powiatowym mieście w dobrym położeniu za raz. Wpłata poług u mowy Paweł Matena, Grębocin pow. Toruń. (11314)

Używany samochód
„Adler” 6 osobowy w dobrym stanie na sprzedaż
Poznań.
Skarbowska 16 II piętro. (11357)

POSADY
Potrzebny natychmiast młodszy (11095) urzędnik tartaczany do biura, który jest w stanie samodzielnie prowadzić Journal amerykański i miesięcznik zamknięty. Zgł z odpisem świadectw i podaniem pensji do Dz. Bydg. pod „Urzednik”.

Poszukuję do zakładu rzeźniczego (11163)
sprzedawaczkę
tylko fachowo wykształconą. Zgłoszenia przyjmuje
Ludwik Rohloff, Toruń, Różanna nr. 3.

Poszukuje się kucharke znającą się na dobrej kuchni w miejscowości wycieczkowej od 15 maja b.r. Zgłoszenia przyjmuje
Restauracja
Dolne Sartowice
powiat świecki. (11173)

Szan. Czytelnikom „DZIENNIKA BYDGOSKIEGO” w Kcyni podajemy do taskawej wiadomości, iż z dniem 20 bm. otworzyliśmy

w Kcyni
agenturę Dziennika Bydgoskiego
której prowadzenie powierzyliśmy 9878
p. RAZMIERZOWI MACIEJEWSKIEMU
Rynek nr. 5. Kcynia Rynek nr. 5.
Przyjmowanie zamówień na abonament i luzna sprzedaż gazet.
Codziennie popołudniu świeże gazety.

Żądajcie
na stacjach kolejowych w kioskach Towarzystwa Księgarńi Kolej. „Ruch”
„Dziennik Bydgoski”

„Tivoli”
Sw. Trójcy 12
codziennie (10770)
koncert
duetu artystycznego.
Dancing.

Najpopularniejszy ból głowy usuwają proszki dla dorosłych „z kogutkiem” wyrobu apteki A. Gąseckiego w Warszawie. Sprzedają apteki (8740)
Skład główny Apteka Gąsecka’go, ulica Leszna 41

Łóżka dziecięce
korzystnie w wielkim wyborze (7100)
F. Kreski, Gdańska 7.

Publiczny zakup!

W sprawie sprornej zakupuje w przetargu publicznym od najmniej żądającego wśrodek, dnia 12. 5. b. r. o godz. 15 po poł. w moim biurze przy ul. Dworcowej nr. 85.
10 tonu jęczmienia w/g próby.
Wł. Junk, zaprzyjęzony sensal handlowy przy izbie przemysłowo-handlowej w Bydgoszczy. 11378

Sprzedam
dobre prosperującą cukiernię - kawiarnię z kompletn. urządzeniem lokali kawiarnianych oraz prawie nowo urządzonych pracowni cukierniczej z maszynami, nowy piec itp. Sprzedaj z powodu choroby; miasto wojew., gotówka potrzebna ca. 14.000 zł, długoletni kontrakt zapewniony. Of do Dzien. Bydgosk pod „Kawiarnia”. (11242)

Dla Fabrykantów czekolady nadajacy się komplet prawie nowych forem na czekoladki, czekolady tabl. najnowsze, najbardziej idące artykuły sztukowe, batony, razem około 260 forem w ramach i bez, razem na ca 1350 sztuk pojedynczych w około 70 rodzajach natychmiast za ca. 4500 zł na sprzedaż. Of uprasza się do Dzien. Bydg. pod „Czekolada”. (11243)